SCRISORI DE LA

Moș Crăciun

J.R.R. TOLKIEN

Scrisori de la
Moș Crăciun

BIBLIOTECĂ
CIUBOTARU NICOLAE
PIATRA-NEAMȚ

2
Kisses
NORTH POLE POSTAGE

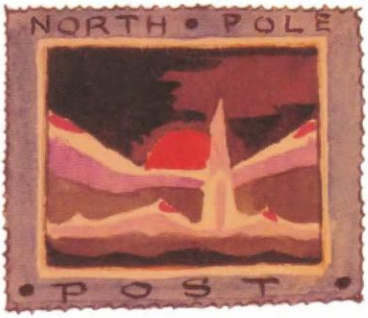
NORTH • POLE
• POST •

2
NORTH—POLE
2

2

2
• 1 9 3 3 X •
2

J.R.R. Tolkien

Scrisori de la Moș Crăciun

Editat de Baillie Tolkien

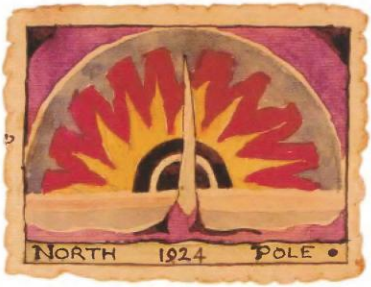

rao international publishing company

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOLKIEN, JOHN R. R.
Scrisori de la Moș Crăciun/ J. R. R. Tolkien; trad.: Fabiola Popa.-
București: RAO International Publishing Company, 2006
ISBN (10) 973-103-025-5 ; ISBN (13) 978-973-103-025-8

I. Popa, Fabiola (trad.)

821.111-31=135.1

RAO International Publishing Company
Grupul Editorial RAO
Str. Turda nr. 117-119, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

J. R. R. TOLKIEN
Letters from Father Christmas
Prima ediție publicată de George Allen & Unwin în 1976
Prima ediție revizuită publicată de HarperCollins Publishers în 1999

Pentru această ediție revizuită ©
The J. R. R. Tolkien Copyright
Trust 1999, 2004 cu excepția materialelor nepublicate anterior
care au copyright © The Tolkien Trust 1999, 2004

© and 'Tolkien' ® sînt mărci înregistrate ale
The J. R. R. Tolkien Estate Limited

Tot materialul ilustrat din această carte a fost reprodus prin amabilitatea
The Bodleian Library, University of Oxford
și selectat din colecția de desene MS Tolkien
Drawings 36–68; 83, paginile 1–65; și 89, pagina 18
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză
FABIOLA POPA

© RAO International Publishing Company, 2006
pentru versiunea în limba română

Tiparul executat de Imago,
Singapore

2006

ISBN-10 973-103-025-5
ISBN (13) 978-973-103-025-8

Introducere

Pentru copiii lui J.R.R. Tolkien, interesul pentru Moș Crăciun și importanța acestuia s-au întins dincolo de ritualul umplerii ciorăpeilor în Ajunul Crăciunului; pentru că el le-a scris acestora cîte o scrisoare în fiecare an, în care își descria în cuvinte și imagini casa, prietenii, întîmplări haioase si grave de la Polul Nord. Prima dintre epistole a fost scrisă în 1920, cînd cel mai mare dintre copii, John, avea trei ani; timp de douăzeci de ani, de-a lungul copilăriei celorlalți trei, Michael, Christopher și Priscilla, scrisorile au continuat să sosească în fiecare Crăciun. Uneori plicurile acoperite de zăpadă și avînd timbre de la Polul Nord erau găsite în casă a doua zi după vizita sa, alteori le aducea poștașul; iar scrisorile scrise de copii dispăreau de pe șemineu cînd nu era nimeni prin preajmă.

Cu trecerea timpului, gospodăria lui Moș Crăciun a devenit din ce în ce mai mare, și dacă la început acesta nu vorbește decît de Ursul-Polar, mai tîrziu apar spiridușii zăpezii, gnomii roșii, Urșii Peșterilor și nepoții Ursului-Polar,Valkotukka și Paksu, care au venit în vizită și nu au mai plecat. Dar Ursul-Polar a rămas ajutorul principal al lui Moș Crăciun și cauza principală a dezastrelor care duceau la dezordinea și găurile din ciorăpeii de Crăciun; cîteodată, și-a scris și el comentariile pe marginea scrisorii, cu litere lunguiețe.

Pînă la urmă, moș Crăciun și-a luat drept secretar un spiriduș pe nume Ilbereth, iar în scrisorile mai recente spiridușii joacă un rol important în apărarea casei și a pivnițelor Moșului împotriva goblinilor.

În această carte, au fost posibile doar cîteva exemplificări ale scrisului tremurat al lui moș Crăciun, dar aproape toate desenele pe care le-a trimis sînt reproduse aici; este, de asemenea, inclus alfabetul pe care Ursul-Polar l-a alcătuit pe baza desenelor de pe pereții peșterilor goblinilor în care s-a rătăcit, precum și scrisoarea pe care a trimis-o copiilor redactată în acest alfabet.

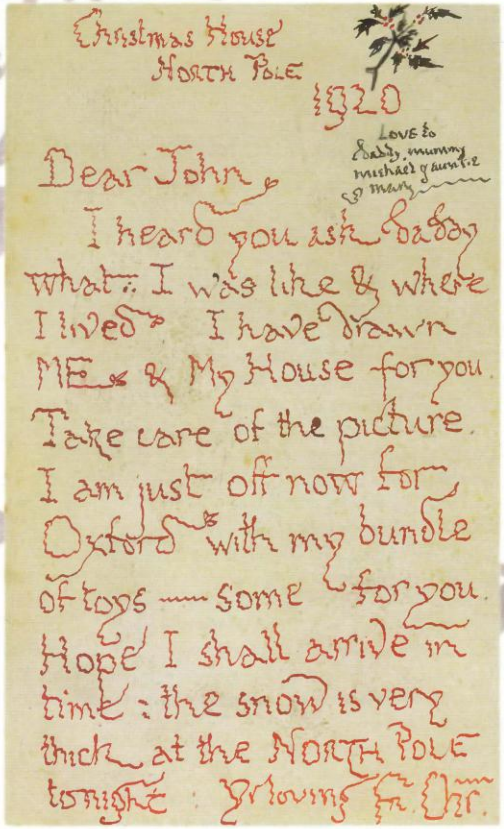

Christmas House
North Pole
1920

Love to
Daddy, mummy
michael & auntie
& Mary

Dear John,

I heard you ask Daddy what I was like & where I lived. I have drawn ME & My House for you. Take care of the picture. I am just off now for Oxford with my bundle of toys — some for you. Hope I shall arrive in time: the snow is very thick at the North Pole tonight. Yrs. Xmas.

Casa Crăciunului, Polul Nord
22 decembrie 1920

Dragă John,

Am auzit că i-ai pus întrebări lui tati despre mine și despre casa în care locuiesc. Mi-am făcut autoportretul și am desenat și casa. Ai grijă de desen. Acum pornesc spre Oxford cu sacul de jucării în spinare; unele sînt pentru tine. Sper să ajung la timp: în noaptea asta, stratul de zăpadă este foarte gros la Polul Nord.

Cu dragoste, Moș Crăciun.

FROM FATHER ◦ CHRISTMAS
ME
FC
MY HOUSE
FC

Polul Nord
Ajunul Crăciunului, 1923

Dragul meu John,

Astăzi este foarte frig
și mîna îmi tremură.
În ziua de Crăciun voi împlini o mie nouă sute douăzeci și patru, ba nu, și șapte de ani. Sînt mult mai bătrîn decît străbunicul tău, așa că nu pot opri creionul să o ia razna pe hîrtie, dar am auzit că știi să citești așa de bine, încît sînt sigur că vei putea descifra și scrisoarea mea.

Îți trimit toată dragostea mea (și lui Michael) și jocul Multe cărămizi (care se numește așa pentru că la anul o să primești mult mai multe cuburi de construit, dacă mă anunți din timp). Cred că sînt mai drăguțe și mai rezistente decît cele din jocul Picabrix. Sper că îți vor plăcea.

Acum trebuie să plec: este o noapte foarte frumoasă și am de parcurs sute de kilometri pînă dimineață – am atît de multe lucruri de făcut!

Un pupic rece de la
Moș Crăciun

Christmas Eve: 1923

North Pole

My dear John

It's very cold to day and my hand is very shaky. I am nineteen hundred and twenty four years old on Christmas day, no! seven! I'm older than your great-grandfather, so I can't stop the pen wobbling, but I hear that you are getting so good at reading that I expect you will be able to read my letter

I send you lots of love and lots for Michael too and Lots Brick to which are called that because there are lots more for you to have next year if you let me know in good time. I think they are prettier and stronger and tidier than Peabrix, so those you will like them. Now I must go; it is a lovely fine night and I have got hundreds of miles to go before morning — there is such a lot to do. A cold kiss from Fr Nicholas Christmas

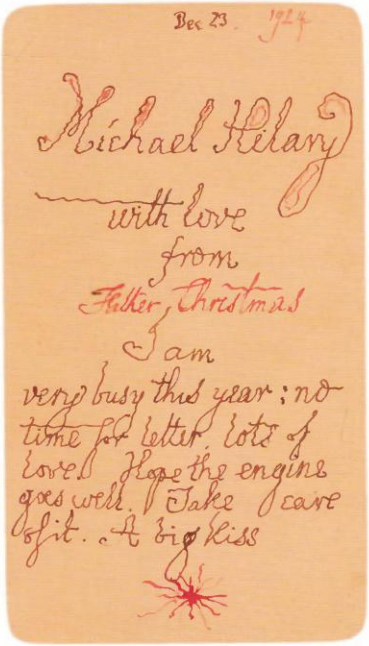
Dec 23. 1924

Michael Hilary

with love

from

Father Christmas

I am very busy this year; no time for letter. Lots of love. Hope the engine goes well. Take care of it. A big kiss

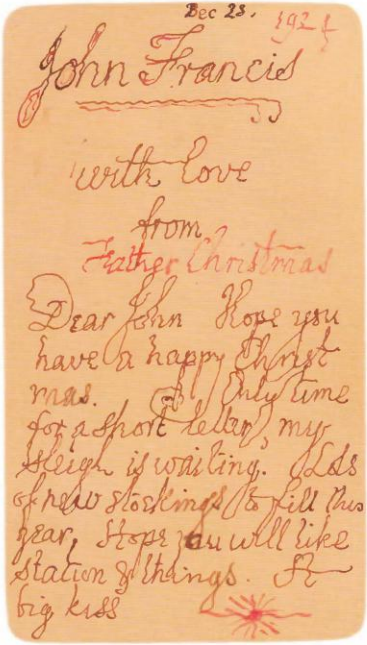
Dec 23. 1924

John Francis

with love

from

Father Christmas

Dear John Hope you have a happy Christmas. Only time for a short letter, my sleigh is waiting. Lots of new stockings to fill this year. Hope you will like station & things. A big kiss

Dragă Michael Hilary,

Sînt foarte ocupat anul acesta. Nu am timp să scriu. Îți trimit dragostea mea. Sper că mașinuța merge bine.
Un pupic dulce.

Cu dragoste,
Moș Crăciun

23 decembrie 1924

Dragă John,

Îți doresc un Crăciun fericit. N-am timp decît pentru o scrisoare scurtă, mă așteaptă sania. Am o mulțime de ciorăpei noi de umplut anul acesta. Sper că îți plac trenulețul și celelalte lucruri. Te pup.

Cu dragoste,
Moș Crăciun

1924

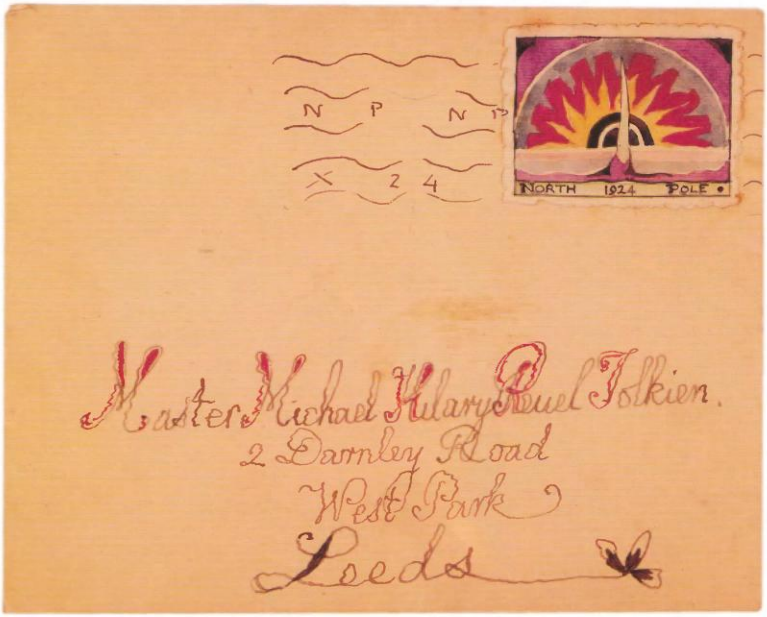
N P N P
X 2 4
NORTH 1924 POLE
Master Michael Hilary Reuel Tolkien.
2 Darnley Road
West Park
Leeds

Casa de pe Stîncă, Vîrful Lumii,
în apropiere de Polul Nord
Crăciun, 1925

Dragii mei băieți,

Sînt îngrozitor de ocupat anul acesta; cînd mă gîndesc, îmi tremură mîna mai tare ca niciodată. Și nici nu-s prea bogat; de fapt, s-au întîmplat tot felul de lucruri îngrozitoare și unele dintre cadouri s-au stricat, și nici nu-l am pe Ursul-Polar ca să mă ajute, și am fost nevoit să mă mut chiar înainte de Crăciun, așa că vă dați seama în ce situație mă aflu și o să vă spun și de ce am acum o adresă nouă, și de ce vă scriu doar o scrisoare la amîndoi.

S-a întîmplat în felul următor: într-o noapte de noiembrie, vîntul puternic mi-a luat gluga și a dus-o pe vîrful Polului Nord.
Eu m-am împotrivit, dar Ursul-Polar s-a cățărat pe vîrful cel subțire ca să o dea jos. Polul s-a rupt la mijloc și s-a prăbușit peste acoperișul casei mele, iar Ursul-Polar a căzut prin gaura pe care a făcut-o în sufragerie, cu gluga mea pe nas, și toată zăpada de pe acoperiș a intrat în casă și s-a topit, și toate focurile s-au stins, și apa a început să curgă în pivnițe, unde țineam cadourile pentru anul acesta, iar Ursul-Polar și-a rupt piciorul.

Acum s-a făcut bine, dar m-am supărat atît de tare pe el, că a zis că nu o să mă mai ajute niciodată. Cred că i-am frînt inima, dar sper să-și revină pînă la Crăciunul viitor.

Îți trimit un desen cu accidentul și cu noua mea casă de pe stînca de deasupra Polului Nord (cu niște pivnițe frumoase în stîncă).
Dacă John nu-mi înțelege scrisul tremurat (am o mie nouă sute douăzeci și cinci de ani), atunci să-l roage pe tatăl său.
Cînd o să învețe și Michael să citească și să-mi scrie scrisori?
Multă dragoste pentru voi și pentru Christopher, al cărui nume e asemănător cu al meu.

Cam atît, la revedere,
Moș Crăciun

P.S. Moș Crăciun era tare grăbit și m-a rugat pe mine să pun în plic una dintre pocnitori; în timp ce trageți de ambalaj, puneți-vă cîte o dorință

Xmas 1925

Cliff House
Top of the world
Near the North Pole

Xmas 1925

My dear boys I am dreadfully busy this year — it makes my hand more shaky than ever when I think of it and I not very nervous in fact awful things have been happening and some of the presents have got spilt and I haven't got the North Bear bear to help me and I have had to move house just before Christmas so you can imagine what a state everything is in and you will see why I have a new address and why I can write only one letter between you both. I'll tell you what happened like this: one very windy day last November my hand blew off and went and stuck on the top of the North Pole. I told him not to but the N.P. Bear climbed up the thin top to get it down — and he did. The pole broke in the middle and fell on the roof of my house and the N.P. Bear fell through the hole it made into the airingroom with my hand over his nose and all the snow fell off the roof into the house and melted and put out all the fires and ran down into the cellars where I was collecting this year's presents and the N.P. Bear's leg got broken. He is well again now but I was so cross with him that he says he won't try to help me again. I expect his temper is hurt and will be mended by next Christmas. I send you a picture of the accident and of my new house on the cliffs above the N.P. with beautiful cellars in the cliffs. I can't read my old shaky writing yet as I'm old. He must get his father to. When is Michael going to learn to read and write his own letters to me? Lots of love to you both and Christopher, whose name is rather like mine. That's all: Good bye. Father Christmas

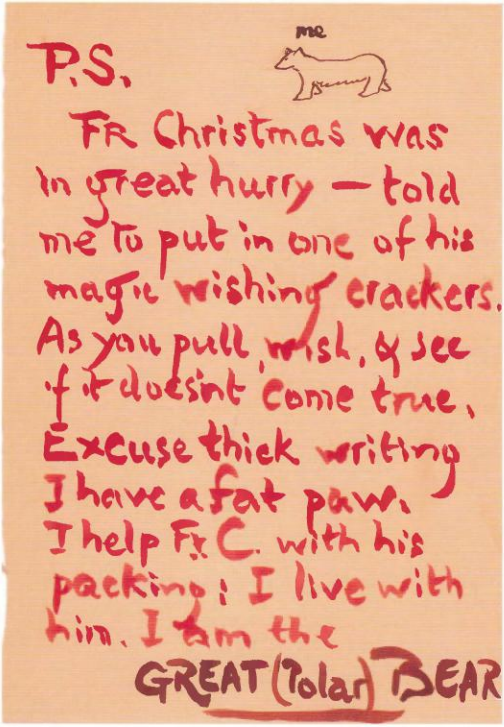

și vedeți dacă vi se îndeplinește. Scuzați scrisul îngroșat. Am o labă grasă. Îl ajut pe Moș Crăciun la împachetat. Locuiesc cu el. Sînt

MARELE URS-POLAR

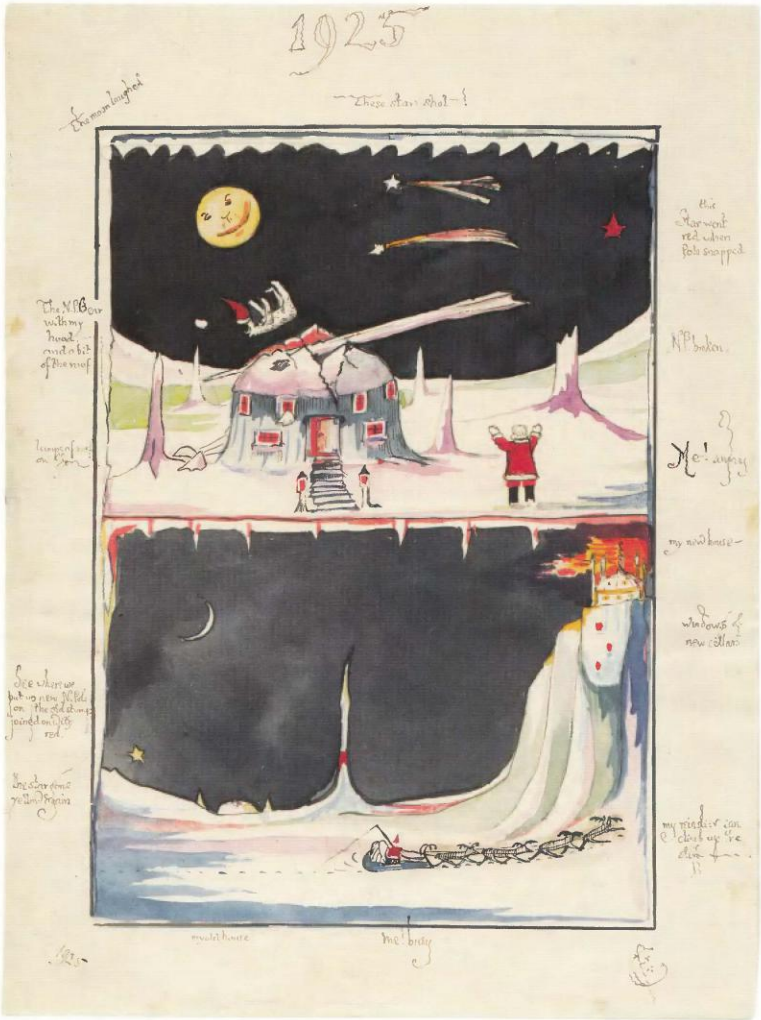
1925
—These stars shot—!
The moon laughed
The NPB our with my head and a bit of the roof
lumps of snow on them
See where we put up new NPBs on the old strings joined on to red.
the star done yellow begin
the star went red when Pete snapped
NPB broken
Mc! angry
my new house
windows of new house
my mother can't climb up the chimney
my old house
Mc! body

Casa de pe Stîncă, Vîrful Lumii, în apropiere de Polul Nord
Luni, 20 decembrie 1926

Dragii mei băieți,

Anul acesta tremur mai tare decît de obicei. E vina Ursului-Polar. Au fost cele mai monstruoase artificii și cea mai tare zdruncinătură din lume. Polul Nord s-a înnegrit și stelele s-au desprins de la locul lor, iar Luna a crăpat în patru – Omul-din-Lună a picat în grădina din spatele casei. Mi-a mîncat destul de multe bomboane pentru pom, înainte de a se cățăra la loc să repare luna și să așeze stelele în ordine.

Apoi am descoperit că renii au fugit. Alergau peste tot, rupînd hamurile și frîiele și aruncînd darurile. Toate lucrurile erau împachetate, gata de călătorie, înțelegeți, s-a întîmplat în dimineața aceasta: era vorba de o sanie plină cu figurine de ciocolată, pe care o trimit de obicei mai devreme în Anglia. Sper că ale voastre nu sînt prea strivite.

Nu-i așa că Ursul-Polar e cam nătîng? Și nu-i pare rău deloc! Bineînțeles că el e de vină – vă aduceți aminte că anul trecut a trebuit să mă mut din cauza lui? Robinetul de artificii Rory Bory Aylis se află încă în pivnița fostei mele case. Ursul-Polar știa că nu are voie să-l atingă niciodată, sub nici o formă. Îi dau drumul doar în zile speciale, cum este cea de Crăciun. Zice că el a crezut că nu mai funcționa de cînd ne-am mutat.

Oricum, azi-dimineață tot dădea tîrcoale ruinelor (ascunde acolo lucruri de mîncat) și a dat drumul Aurorei Boreale, care era păstrată pentru doi ani, așa, toată odată. Nu cred că ați văzut sau auzit vreodată așa ceva. Am încercat să vă fac un desen; dar tremur prea tare și nici nu știu să desenez lumină care are bule.

Cred că ursul mai mult a reușit să strice imaginea – bineînțeles că nu poate realiza ceva cu labele acelea mari și grase –

Ce nepoliticos! Ba pot – și scriu fără să tremur.

desenîndu-mă alergînd după reni și pe ei rîzînd de mine. Și el a rîs. Așa am făcut și eu cînd l-am văzut cum încerca să deseneze renii, mînjindu-și cu cerneală labele lui albe și pufoase.

Moș Crăciun a plecat grăbit și m-a lăsat pe mine să termin scrisoarea. E bătrîn și se îngrijorează cînd se întîmplă ceva mai deosebit. Și voi ați fi rîs! Cred că am făcut bine că am rîs. Au fost niște artificii foarte frumoase. Renii vor alerga

Christmas 1926

Cliff House
Top of the World.
Near the North Pole —

Monday Dec. 1926 20th

My dear boys,

The North Polar Bear is the biggest and most monstrous firework there is. Perhaps you have heard of it. It turned the North Pole BLACK & shook all the stars out of place, broke the moon into four — and the Man in it fell into my bad garden. He ate quite a lot of my Xmas Wood-chases before he said he felt better & climbed back to mend it and get the stars hitched. Then I found out that the reindeer had broken loose. They were running all over the country breaking ropes and ropes & tossing presents up in the air. They were all packed up to start, you see; yes it only happened this morning; it was a sleighload of christmas things — toys, plums & send to Eng. land early. Those yours are not badly damaged. But isn't the N.P.B silly? And he isn't a bit Cross! Of course he did it — you remember had to move last year because of him! The trip for turning on the Pony Boy. This fireworks is still in the cellar of my old House. The N.P.B. knew he must never never touch it, only let it off on special days like Christmas. He says he thought it was cut off since we moved — anyway he was nosing round the ruins this morning & an after breakfast he hides things to eat there, and turned on all the Northern lights for two years in one go. You have never heard or seen anything like it. I have tried to draw a picture of it, but I am too shaky to do it properly and you can't paint freezing light can you?

I think the P.B. has spoilt the picture rather — of course he can't dance with those great fat paws — by going and pulling a bit of his own, in the middle, about me chasing the reindeer and him laughing. He did laugh too so did I when I saw him.

I am more shaky than usual this year. Bear's fault! It was the biggest

rude. NPB
I can — and write without shaking

PTO

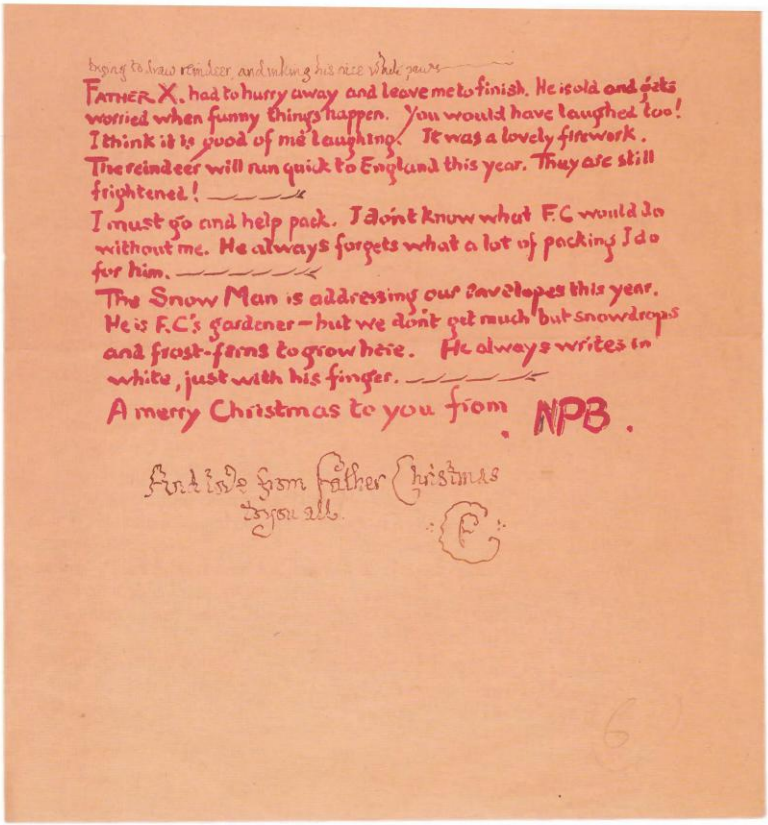

trying to draw reindeer and inking his nice white paws

FATHER X. had to hurry away and leave me to finish. He is old and gets worried when funny things happen. You would have laughed too! I think it is good of me laughing. It was a lovely firework. The reindeer will run quick to England this year. They are still frightened!

I must go and help pack. I don't know what F.C would do without me. He always forgets what a lot of packing I do for him.

The Snow Man is addressing our envelopes this year. He is F.C's gardener – but we don't get much but snowdrops and frost-ferns to grow here. He always writes in white, just with his finger.

A merry Christmas to you from NPB.

And love from Father Christmas to you all.

F.C.

repede spre Anglia în acest an. Sînt încă înspăimîntați!...
Trebuie să mă duc să ajut la împachetat. Nu știu ce s-ar face Moș Crăciun fără mine. Întotdeauna uită cîte împachetez eu pentru el...

Omul-de-Zăpadă va scrie adresele pe plicuri anul acesta. Este grădinarul lui Moș Crăciun, dar aici nu cresc prea multe plante, doar ghiocei și ferigi.
Scrie întotdeauna cu alb, folosind degetul în loc de stilou.
Crăciun fericit vă urează Ursul-Polar!

și Moș Crăciun vă trimite toată dragostea lui.

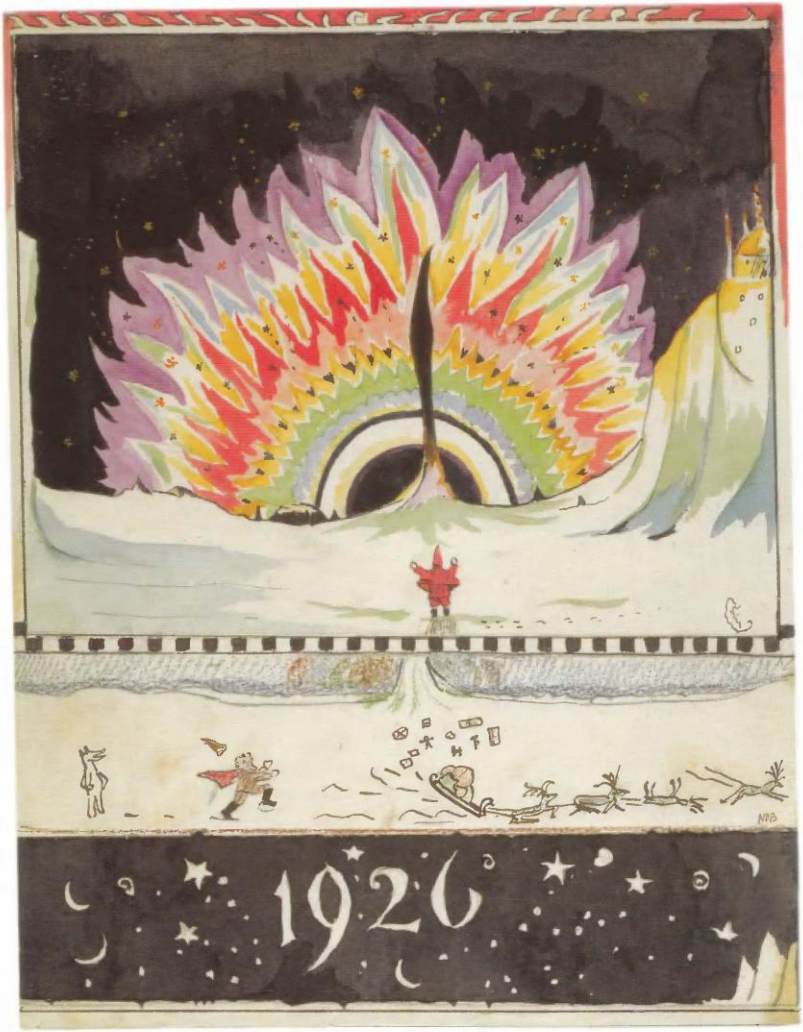
1926

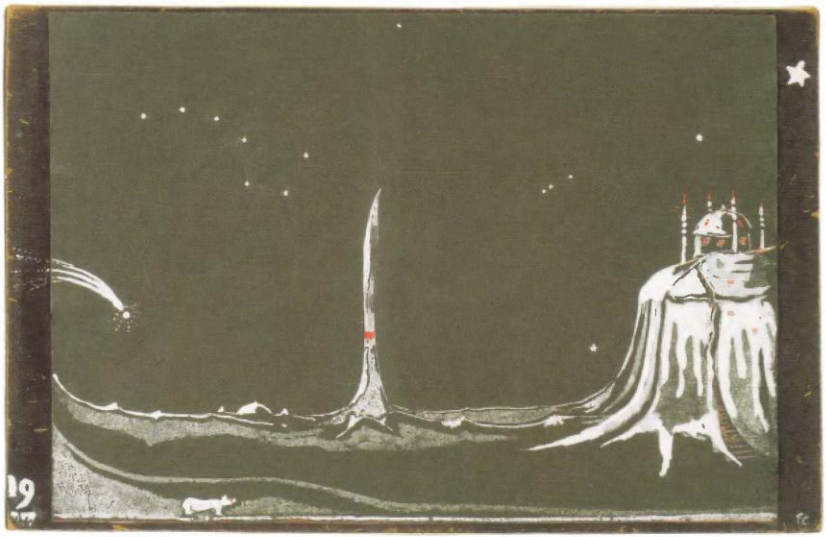

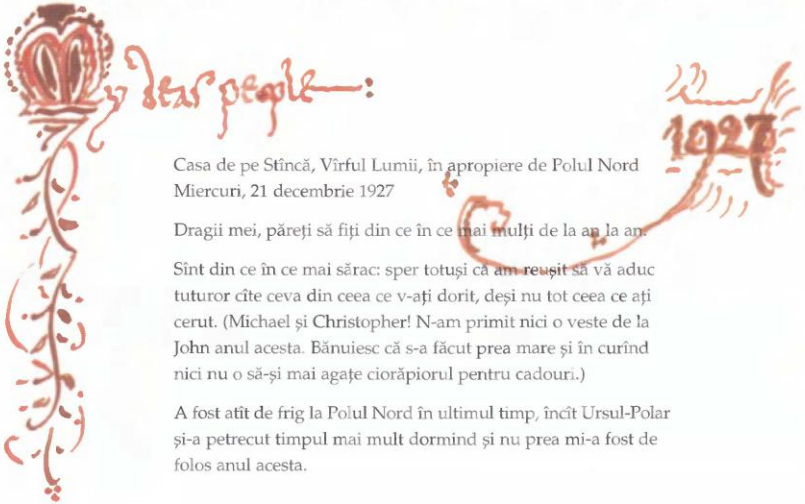

Casa de pe Stîncă, Vîrful Lumii, în apropiere de Polul Nord
Miercuri, 21 decembrie 1927

Dragii mei, păreți să fiți din ce în ce mai mulți de la an la an.

Sînt din ce în ce mai sărac: sper totuși că am reușit să vă aduc tuturor cîte ceva din ceea ce v-ați dorit, deși nu tot ceea ce ați cerut. (Michael și Christopher! N-am primit nici o veste de la John anul acesta. Bănuiesc că s-a făcut prea mare și în curînd nici nu o să-și mai agațe ciorăpiorul pentru cadouri.)

A fost atît de frig la Polul Nord în ultimul timp, încît Ursul-Polar și-a petrecut timpul mai mult dormind și nu prea mi-a fost de folos anul acesta.

Aici, toată lumea doarme iarna, mai ales Moș Crăciun.

La Polul Nord a fost mai rece decît pînă acum și, cînd Ursul-Polar a scos nasul în frig, i s-a jupuit pielea de pe el: acum este bandajat cu o flanelă roșie. De ce a făcut asta? Nu știu, dar întotdeauna își bagă nasul unde nu-i fierbe oala – în dulapurile mele, de exemplu.

Asta pentru că mi-e foame.

De asemenea, este foarte întuneric aici de cînd a început iarna. Nu am mai văzut soarele de trei luni, dar anul acesta nu avem nici Aurora Boreală – vă aduceți aminte de îngrozitorul accident de anul trecut? Nu va mai fi aurora pînă la începutul lui 1928. Ursul-Polar a convins-o pe verișoara sa (și prietenă îndepărtată), Ursa-Mare, să strălucească un pic mai tare pentru noi, și săptămîna aceasta am angajat o cometă ca să mă descurc cu împachetatul, dar nu mă ajută cine știe ce.

Ursul-Polar nu a fost prea înțelept nici anul acesta:

Ba am fost foarte înțelept și am învățat să scriu cu un stilou pe care îl țin în gură, în loc de o pensulă.

Ieri azvîrlea cu bulgări în Omul-de-Zăpadă, pe care l-a împins peste marginea stîncii, iar acesta a căzut peste sania mea, stricînd o mulțime de lucruri, unul dintre ele fiind chiar el însuși. Am folosit ce a mai rămas din el ca să desenez poza mea cea albă. Va trebui să ne facem rost de un nou grădinar cînd vom fi mai puțin ocupați.

Omul-din-Lună m-a vizitat zilele trecute, mai precis acum două săptămîni – mă vizitează adesea în această perioadă a anului, pentru că se simte singur pe Lună, iar noi îi facem budincă cu prune (îi plac atît de mult dulciurile cu prune!).

Degetele lui erau la fel de reci ca de obicei, iar Ursul-Polar l-a convins să se joace de-a prinsul mîinilor, ca să le încălzească. Bineînțeles că le-a ars și apoi le-a lins, apoi i-a plăcut coniacul, și ursul i-a dat mai mult, și a adormit buștean pe canapea. Apoi eu am coborît în pivniță ca să fac pocnitori, iar el s-a rostogolit de pe sofa și afurisitul de urs l-a împins sub ea, și apoi a uitat total de el! Nu are voie să lipsească de pe lună o noapte întreagă. Dar de data asta a lipsit.

Nu a mai trebuit niciodată pînă acum să am grijă de Omul-din-Lună. M-am purtat foarte frumos cu el și stătea foarte confortabil sub canapea.

Deodată, Omul-de-Zăpadă (încă nu fusese stricat) a venit în goană din grădină ca să ne spună că Luna era pe cale să se stingă! Niște dragoni evadaseră și scoteau un fum îngrozitor. L-am tras de sub canapea pe Omul-din-Lună și l-am scuturat, iar el a plecat în viteză, dar i-a luat foarte mult timp pînă să pună ordine în lucruri.

Cred că a trebuit să facă un truc de-al lui, magic, de înghețare, ca să-i poată băga pe dragoni înapoi în vizuinile lor și de asta e așa frig aici pe pămînt.

Ursul-Polar rîde cînd îi spun că este numai vina lui, se culcușește pe rogojina din fața căminului și sforăie.

Mesagerii mei mi-au spus că cineva din Islanda a venit la voi în vizită. Această țară nu e departe de locul unde trăiesc eu și este aproape la fel de friguroasă. Acolo oamenii nu agață ciorăpei pentru cadouri și eu trec de obicei în fugă pe lîngă acest ținut, deși uneori mă opresc pentru o clipă ca să las unul sau două lucrușoare de pus în brazii lor frumos împodobiți.

Drumul meu obișnuit trece prin Norvegia, prin Danemarca, prin Germania, prin Elveția, apoi înapoi prin Germania, prin nordul Franței, prin Belgia, apoi prin Anglia, iar în drum spre casă trec pe deasupra mării și, uneori, peste Islanda și văd luminițele sclipind în văile de sub munți. Dar trec foarte repede, pentru că renii mei galopează cu viteză – mereu îmi spun că le e frică să nu izbucnească vreun vulcan sau vreun gheizer sub ei!

Asta e tot: anul acesta v-am scris o scrisoare foarte lungă, pentru că nu am avut nimic de desenat, doar întuneric și zăpadă, și stele.

Vă urez să aveți parte de fericire tot anul care vine,
Cu dragoste, Moș Crăciun

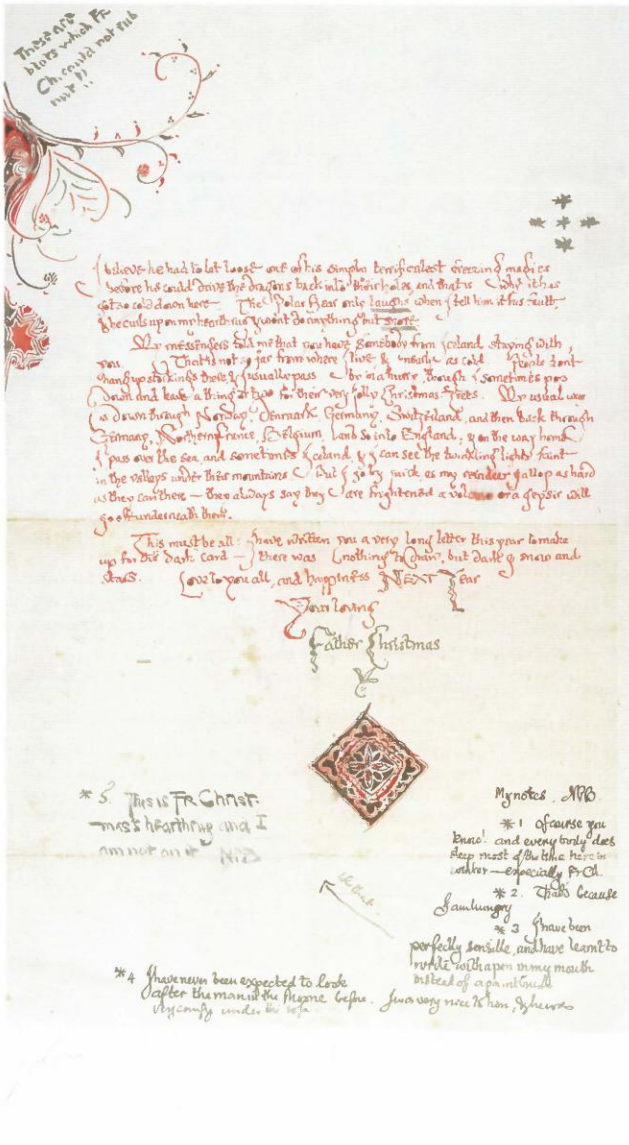

These are blows which Fr Christmas could not find out!!

believes he had to let loose out of his simple terrified fright freezing magics before he could drive the dragons back into their holes, and that is what it has got so cold down here. The Polar Bear only laughs when I tell him it his fault. He curls up in my heart and wont do anything but snore.

My messengers told me that you have somebody from Iceland staying with you. That is not so far from where I live & I wish as cold people don't change your stockings there & usually pass by in a hurry through sometimes you should and leave a thing at two for their very jolly Christmas trees. My usual way is down through Norway, Denmark, Germany, Switzerland, and then back through Germany, Northern France, Belgium, Holland & into England, & on the way home I pass over the sea and sometimes Iceland, & I can see the twinkling lights faint in the valleys under their mountains. But I go by quick as my reindeer gallop as hard as they can there — they always say they are frightened a volcano or a geysir will go thunderacalli there.

This must be all: I have written you a very long letter this year to make up for the dark card — there was nothing to write, but dark & snow and stars. Love to you all, and happiness NEXT year

Your loving

Father Christmas

*5. This is Fr Christmas's hearthrug and I am not on it Nid

My notes. NPB.

*1 Of course you know! and every body does. Deep most of the time here in winter — especially Fr Ch.

*2. This is because I am hungry

*3 I have been perfectly sensible, and have learnt to write with a pen in my mouth instead of a paint brush

*4 I have never been expected to look after the manuscript the rhyme before. My copy under the leaf

I was very nice to them, I believe

"Top o' the World" North Pole 1928

Vîrful Lumii, Polul Nord
Joi, 20 decembrie 1928

Dragii mei băieți,

Iată că a venit iar Crăciunul și eu am mai îmbătrînit cu un an – la fel și voi. Cu sănătatea stau bine – mulțumesc de întrebare, Michael – și nu mai tremur așa de tare. Dar asta din cauză că acum avem parte de lumină și de căldură după întunericul rece de anul trecut – vă aduceți aminte?

Și sper că vă amintiți și a cui a fost vina. Ce credeți că mai făcut drăgușul de urs anul acesta? Nu ceva atît de grav cum ar fi să ne lase fără lumină – doar că, joi, s-a rostogolit din capul scărilor pînă jos!

Cine a lăsat săpunul pe scări? Nu eu!

Tocmai mutam primul lot de pachete din magazie în hol. Ursul-Polar a ținut neapărat să-și pună pe creștet ditamai grămada și să mai ia și în brațe cîteva. Bang, zdrang, poc! După aceea, niște vaiete și niște gemete groaznice.

Am alergat pe palier și am văzut că se rostogolise și aterizase în nas, lăsînd în urma lui un șir de mingi, pachete și pachețele, căzînd pe unele dintre ele și zdrobindu-le. Sper că nici unul nu a ajuns la voi, din greșeală. V-am desenat incidentul. Ursului-Polar nu prea i-a convenit asta.

Mi se pare normal.

Zice că mereu rîd de el în desenele pe care le fac de Crăciun și că odată o să trimită unul făcut de el în care să arate cît de nătîng sînt eu (dar bineînțeles că eu nu sînt așa niciodată, iar el nu se pricepe la desenat).

Ba da. Mă pricep. Eu am desenat steagul de la sfîrșitul scrisorii.

Mi-a mișcat mîna și a stricat desenul micuț din josul paginii, în care Luna rîdea, iar el o amenința cu pumnul.

Cînd a reușit să se adune de pe jos, a tulit-o afară pe ușă și a refuzat să mă ajute să fac ordine, pe motiv că eu am stat în capul scărilor și am rîs de el, de îndată ce am văzut că nu erau multe stricăciuni – de asta a zîmbit Luna: dar partea în care se vedea ursul supărat a fost tăiată, pentru că a mizgălit-o el.

Oricum, m-am gîndit că de data asta v-ar plăcea să vedeți cum arată interiorul casei mele mari și noi. Holul principal se află sub cupola cea mai mare, unde aranjăm unul peste altul cadourile care sînt gata de încărcare în săniile de la ușă. Eu și Ursul-Polar am construit-o aproape fără nici un ajutor și am pus țigle mov și albastre pe acoperiș. Însă acesta și balustradele nu sînt foarte drepte...

Nu-i vina mea. Moș Crăciun a făcut balustradele.

... Dar asta n-are prea mare importanță. Am desenat pe pereți copaci și stele, și sori, și luni. Apoi i-am zis Ursului-Polar:

– Las cerul (C.E.R.) în seama ta.

El mi-a zis:

– Credeam că e destul de ger afară – și culorile dinăuntru, în nuanțe de movuliu-gri-albăstriu-vezuliu, sînt destul de reci.

Eu i-am zis:

– Nu te prosti; străduiește-te mai mult, așa, urs cuminte.

Și ce a ieșit! Țurțuri de gheață peste tot, ca să fie ger (G.E.R) (nu știe să ortografieze prea bine) și o culoare țipătoare, ca să fie un ger cald!

Dragii mei, sper să vă placă lucrurile pe care vi le aduc: aproape tot ce ați cerut și alte lucrușoare pe care nu le-ați cerut, și la care m-am gîndit în ultima clipă. Sper că veți împărți trenulețele și animalele, și ferma, și că nu veți considera că ele sînt doar pentru cel în al cărui ciorăpel se aflau. Aveți grijă de ele, sînt unele dintre cele mai bune lucruri pe care le am.

Multă dragoste lui Chris. Și lui Michael. Și lui John, care probabil că a crescut, pentru că nu-mi mai scrie (așa că a trebuit să ghicesc că își dorește acuarele – sper să fie bune. Ursul-Polar le-a ales. Spune că el știe ce îi place lui John, pentru că lui John îi plac urșii).

Cu drag,
Moș Crăciun

Vă trimit dragostea mea,
Ursul-Polar

"Top o' the World"
North Pole

Thursday December 20th
1928

8

My Dear Boys

Another Christmas and I am another year older — and so are you. I feel quite well all the same — very nice — of Michael to ask — and not quite so shaky. But that is because we have got all the lighting and heating right again after the cold dark year we had in 1927 — you remember about it? And I expect you remember whose fault it was? What do you think the poor dear old bear has been and done this time? Nothing as bad as letting off all the lights. Only fell from top to bottom of the main stairs on Thursday! We were beginning to get the first lot of parcels down out of the storerooms into the hall. P.B. would insist on taking an enormous pile on his head as well as lots in his arms. Bang Rumble Clatter Crash! awful moanings and growlings: I ran out on to the landing and saw he had fallen from top to bottom onto his nose leaving a trail of balls bundles parcels & things all the way down — and he had fallen on top of some and smashed them. I hope you got none of these by accident? I have drawn you a picture of it all. P.B. was rather grumpy at my drawing it: he says my Christmas pictures always make fun of him & that one year he will send one drawn by himself of me being idiotic (but of course I never am, and he can't draw well enough). He jogged my arm and spoilt the little picture at the bottom of the moon

WHOO LEFT THE SOAP ON THE STAIRS? NOTTIE!

OF COURSE NATURALLY

YES I CAN I DREW FLAG AT END.

A doua zi de Crăciun, 1928

Îmi pare foarte rău, i-am dat scrisoarea Ursului-Polar să o pună la poștă și a uitat cu totul de ea! Am găsit-o azi pe masa din hol!

Dar trebuie să-l iertați. A muncit foarte mult pentru mine și este extrem de obosit. Am avut un Crăciun foarte aglomerat. Aici bate vîntul foarte tare. A răsturnat cîteva sănii înainte să pornim la drum.

Cu drag,
Moș Crăciun

1928 A MERRY CHRISTMAS FROM FATHER CHRISTMAS 1928

Noiembrie 1929

Dragii mei băieți,

Laba aproape mi sa vindecat. Tăiam pomii de Crăciun cînd mam rănit. Nu vi se pare că scriu mult mai frumos? Moș Crăciun e deja foarte ocupat. La fel și eu. Zăpada este mare și unii dintre mesagerii noștri au fost îngropați și alții sau rătăcit. De asta nu ați auzit nici o veste de la noi în ultima vreme.

Toate cele bune lui John, cu ocazia zilei lui de naștere. Moș Crăciun zice că ortografia mea nu e bună. Nam ce să fac. Aici nu vorbim engleza, doar arctica (pe care voi no știți). Scrim și scrisorile diferit. Eu am scriso pe a mea în stilul arctic ca să vedeți și voi. Întotdeauna scrim ↑ în loc de T și V în loc de U.

Mara mesta an ni vela tye ento, ya rato nea.

Asta înseamnă în limba arctică „Vă las cu bine pînă la o nouă revedere, pe curînd".

U.P.

Numele meu real este Karhu, dar nul spun la multă lume.

P.S. Îmi plac scrisorile și cred că cele a lu' Cristofer sînt drăguțe.

PS I LIKE LETTERS AND THINK CRISTOFERS AR NICE.

15

NOV 1020

DEAR BOYS

MY PAW IS BETTER I WAS CUTTING CHRISTMAS TREES WEN I HURT IT. DONT YOU THINK MY WRITING IS MUCH BETTER TOO? FATHER X IS VERY BISY ALREADY. SO AM I WE HAVE HAD HEVY SNOW AND SUM OF OUR MESSENGERS GOT BVERRIED AND SUM LOST: THAT IS WHI YOU HAVE NOT HERD LATELY.

LOVE TO JOHN FOR HIS BIRTHDAY FATHER X SAYS MI ENGLISH SPELLING IS NOT GOOD. I KANT HELP IT. WE DONT SPEAK ENGLISH HERE, ONLY ARKTIK (WHICH YOU DONT KNOW. WE ALSO MAKE OUR LETTERS DIFFERENT ~~ I HAVE MADE MINE LIKE ARKTIK LETTERS FOR YOU TO SEE. WE ALWAYS RITE ↑ FOR T AND V FOR U. THIS IS SUM ARKTIK LANGWIDGE WICH MEANS "GOOD BY TILL I SEE YOU NEXT AND I HOPE IT WILL BEE SOON." ~~ MÁRA MESTA AN NI VÉLA TYE ÉNTO, YA RATO NEA

P.B.

MY REAL NAME IS KARHU BUT I DONT TELL MOST PEEPLE.

MI PAW [redacted]

Dear Boys & Girl

Vîrful Lumii, Polul Nord
Crăciun, 1929

Dragii mei băieți, draga mea fetiță,

Este iarăși un Crăciun plăcut – Aurora Boreală a fost foarte frumoasă. Am multe să vă povestesc. Ați aflat că Ursul-Polar și-a tăiat laba cînd tăia pomii de Crăciun. Cea dreaptă, nu cea stîngă. Bineînțeles că a fost rău că și-a tăiat-o și mare păcat, pentru că și-a petrecut aproape toată vara învățînd să scrie, ca să mă ajute iarna la scrisori.

Am făcut un foc afară anul acesta (ca să-i facem pe plac Ursului-Polar), pentru a sărbători venirea iernii. Spiriduții zăpezii au dat drumul dintr-odată la toate rachetele, ceea ce ne-a uimit pe amîndoi. Am încercat să vă desenez scena, dar erau sute de rachete. Spiriduții nu se văd deloc cînd ninge.

Focul a făcut o gaură în zăpadă și a trezit Marea Focă; aceasta se afla întîmplător dedesubt. După aceea, Ursul-Polar a aprins douăzeci de mii de artificii – aproape mi-a epuizat stocul, de aceea nu am avut nici una să vă trimit. Apoi a plecat în vacanță (!!!) în nordul Norvegiei și a stat la un tăietor de lemne pe nume Olaf, și s-a întors cu laba bandajată chiar cînd începea perioada de lucru la noi.

Par să fie din ce în ce mai mulți copii în Anglia, în Norvegia, în Danemarca, în Suedia și în Germania, acestea fiind țările de care am grijă îndeosebi (bineînțeles, alături de America de Nord și de Canada), ca să nu mai spun că trebuie să duc cadouri și la Polul Sud copiilor care le așteaptă, deși au plecat să locuiască în Noua Zeelandă, sau în Australia, sau în Africa de Sud, sau în China.

1929

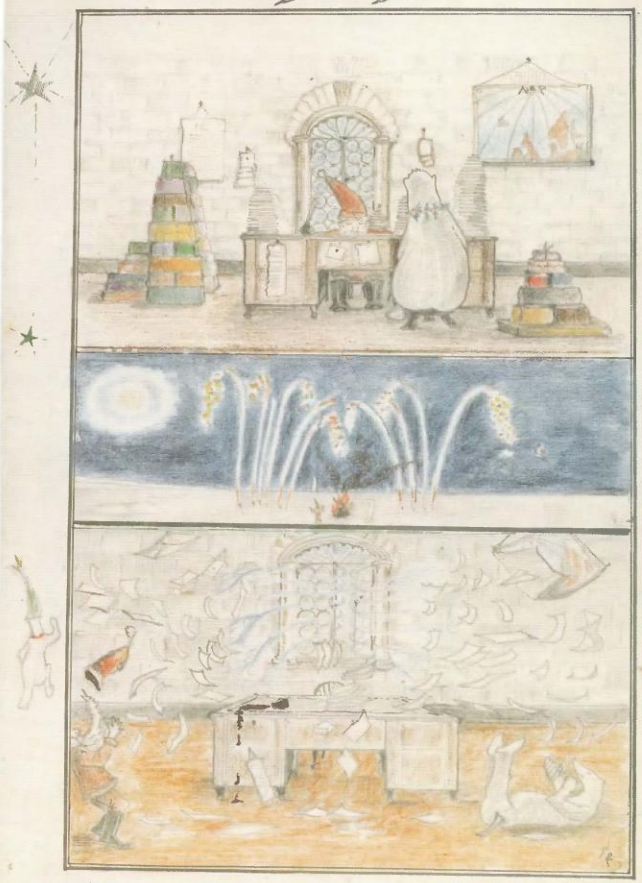

E bine că nu este aceeași oră peste tot în lume, altfel nu aș putea să trec pe la toți, deși, de Crăciun, cînd puterile mele magice sînt foarte mari, pot să umplu o mie de ciorăpei pe minut, dacă am totul bine planificat dinainte. Nu cred că aveți idee de ce grămezi enorme de liste mă ocup. Rareori mi se întîmplă să le amestec.

Dar anul acesta sînt îngrijorat. În birou și în camera de făcut pachete, Ursul-Polar citește numele și eu le copiez. Aici sînt niște vînturi îngrozitoare, mai puternice decît au fost la voi, care sfîșie norii în milioane de bucățele, urlă ca niște demoni și aproape că mi-au îngropat casa sub nămeți. Exact cînd era vijelia în toi, Ursul-Polar a zis că e aer închis și a deschis fereastra dinspre nord, înainte să apuc să-l opresc.
Puteți ghici rezultatul: Ursul-Polar a fost îngropat în hîrtii și în liste; dar asta nu l-a împiedicat să rîdă.

De asemenea, toată cerneala roșie și cea verde s-a stricat, și la fel și cea neagră, așa că acum scriu cu cretă și cu creionul. Mai am puțină cerneală neagră rămasă și Ursul-Polar o folosește ca să scrie adresele pe pachete.

Mi-au plăcut toate scrisorile voastre, foarte mult chiar, dragii mei. Foarte puțini copii îmi scriu atît de mult sau atît de frumos ca voi. Mă încîntă în mod deosebit cartea poștală a lui Christopher, precum și scrisorile lui, și, pentru că învață să

scrie, îi trimit un stilou și un desen făcut special pentru el, cu mine trecînd pe deasupra mării, purtat de vîntul de nord, în timp ce un vînt de sud-est (pe care renii îl urăsc) stîrnește valuri mari dedesubt.

Cam atît. Va trimit toată dragostea mea. Încă un ciorăpel de umplut pe anul acesta! Sper să vă placă noua voastră casă și lucrurile pe care vi le-am adus.

Bătrînul vostru Moș Crăciun

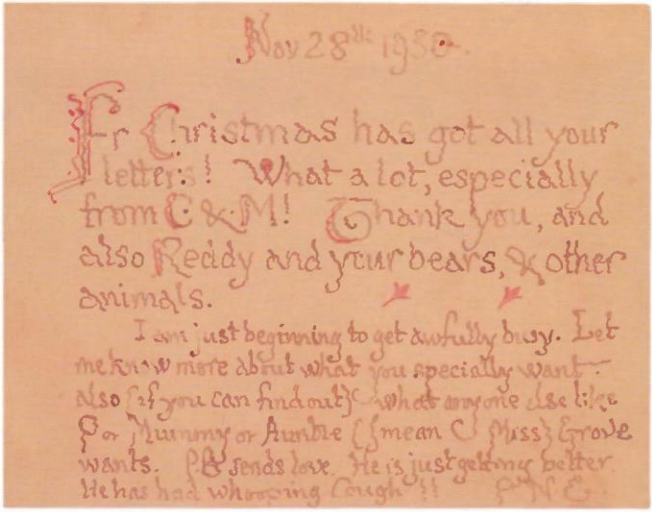
Nov 28th 1930.

Fr Christmas has got all your letters! What a lot, especially from C & M! Thank you, and also Reddy and your bears, & other animals.

I am just beginning to get awfully busy. Let me know more about what you specially want. Also (if you can find out) what anyone else like for Mummy or Auntie (I mean Miss) Grove wants. P.S. sends love. He is just getting better. He has had whooping cough!! F.M.C.

1930

28 noiembrie 1930

Moș Crăciun a primit toate scrisorile voastre! Ce multe sînt, mai ales cele de la Christopher și de la Michael! Vă mulțumesc, și de asemenea și lui Ruddy, și urșilor, și celorlalte animale.

Încep să fiu teribil de aglomerat. Să mă anunțați ce cadouri doriți în mod special.
Ursul-Polar vă trimite dragostea lui. Se simte mai bine.
A avut tuse măgărească!

Moș Crăciun

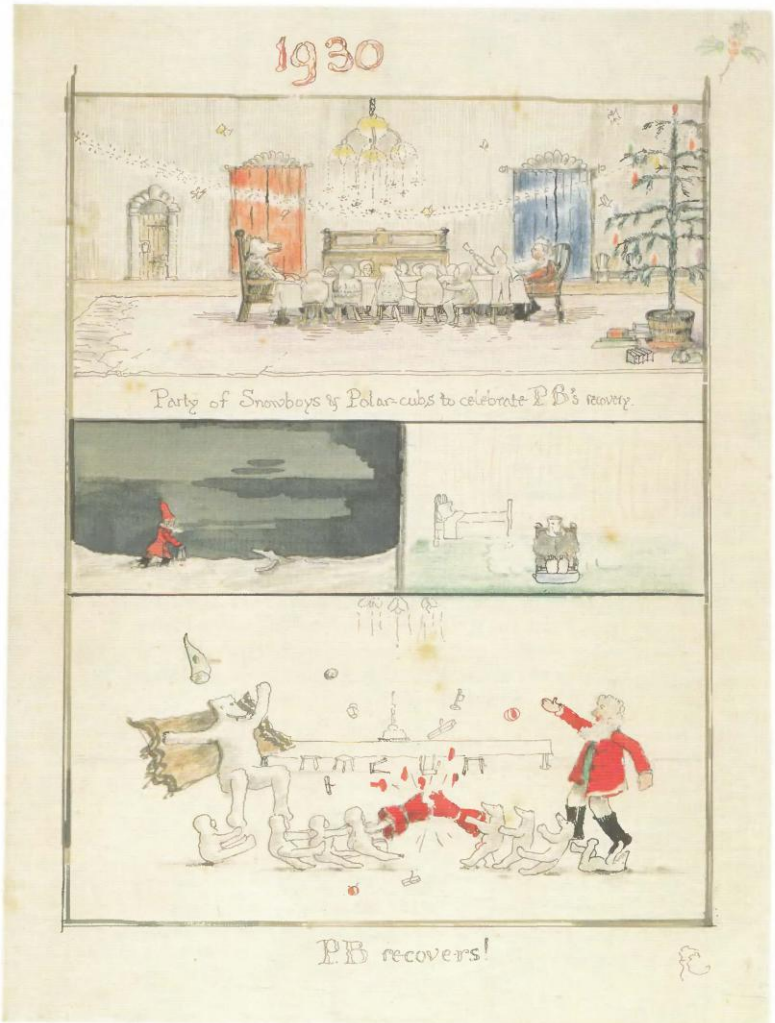
1930
Party of Snowboys & Polar-cubs to celebrate P.B.'s recovery
P.B. recovers!

Vîrful Lumii, Polul Nord
Crăciun, 1930
Terminată abia în Ajun, 24 decembrie

Dragii mei,

Mi-au plăcut foarte mult toate scrisorile voastre. Îmi pare rău că nu am avut timp să vă răspund și nici măcar acum nu am timp să termin desenul pentru voi sau să vă trimit o scrisoare lungă, așa cum mi-aș dori.

Sper că o să vă fie pe plac conținutul ciorăpeilor de anul acesta: am încercat să găsesc ceea ce ați cerut, dar în magazii a fost o mare dezordine – Ursul-Polar a fost bolnav. Mai întîi a avut tuse măgărească. Nu l-am putut lăsa să mă ajute cu împachetatul și aranjatul, care încep în noiembrie, pentru că ar fi îngrozitor ca vreunul dintre copiii mei să se molipsească de tuse măgărească polară și să-l apuce tusea chiar în a doua zi de Crăciun. Așa că a trebuit să fac singur toate pregătirile.

Bineînțeles că Ursul-Polar s-a străduit cît a putut, mi-a curățat și mi-a reparat sania, și a avut grijă de reni cît timp am fost eu ocupat. Iată cum l-a pocnit ghinionul: la începutul lunii, am avut o furtună de zăpadă îngrozitoare (zăpadă înaltă de aproape doi metri), urmată de o ceață groasă. Bietul Urs-Polar s-a dus la grajdurile renilor și s-a rătăcit, riscînd să fie acoperit de nămeți. Eu nu mi-am dat seama de lipsa lui și a trecut mult timp pînă să mă duc să-l caut. Nu îi trecuse tusea măgărească, așa s-a îmbolnăvit grav și a stat în pat pînă acum trei zile. Totul a mers de-a-ndoaselea și nu a fost nimeni care să aibă grijă cum trebuie de mesagerii mei.

Nu vă bucurați că Ursul-Polar se simte mai bine? Sîmbătă, cînd și-a mai revenit, am dat o petrecere cu băieții-de-zăpadă (fiii Omului-de-Zăpadă, singurii oameni care locuiesc în apropiere – bineînțeles că nu sînt oameni făcuți din zăpadă, deși grădinarul meu, care este cel mai mare dintre oamenii de zăpadă, se desenează pe el însuși ca un om făcut din zăpadă, în loc să se semneze cu propriul nume) și puii de urs (nepoții Ursului-Polar).

Nu a mîncat cine știe ce, dar cînd am dat drumul la pocnitoarea cea mare, și-a zvîrlit rogojina cît colo, a sărit în picioare și s-a însănătoșit pe loc.

Am desenat tot ceea ce s-a întîmplat – Ursul-Polar spunînd o poveste după ce vasele în care s-a luat cina au fost strînse; eu găsindu-l pe Ursul-Polar în zăpadă; Ursul-Polar stînd cu picioarele în apă fierbinte cu muștar ca să se oprească din tremurat. Dar nu s-a oprit și a strănutat atît de tare, încît a stins cinci lumînări.

Totuși, acum e bine, îmi dau seama de asta din faptul că s-a pus iar pe șotii: s-a certat cu Omul-de-Zăpadă (grădinarul meu), l-a împins prin acoperișul casei lui de zăpadă și a împachetat bulgări de zăpadă, în loc de cadouri, în pachetele copiilor obraznici. Asta ar fi o idee bună, doar că el nu mi-a zis nimic și unele dintre ele (cu gheață) au fost depozitate în magazii încălzite și s-au topit peste darurile copiilor cuminți!

Dragii mei, sînt multe alte lucruri pe care mi-ar plăcea să vi le povestesc – despre Fratele-Meu-cel-Verde și despre tatăl meu, bătînul bunic Yule, și despre Moș Nicolae, numit astfel după numele sfîntului (a cărui zi este pe 6 decembrie) care obișnuia să facă daruri pe ascuns și cîteodată arunca punguțe cu bani pe fereastră. Dar acum trebuie să mă grăbesc – deja am întîrziat și mi-e teamă că nu veți primi scrisoarea la timp.

Vă sărut pe toți,
Moș Crăciun

P.S. Lui Chris nu are de ce să-i fie frică de mine.

Casa de pe Stîncă
31 octombrie 1931

1931.

Dragii mei copii,

Am primit deja scrisori de la voi! Văd că vă preocupă Crăciunul devreme anul acesta. Eu nici măcar nu am început să mă gîndesc la el. În Nord, a fost foarte cald anul acesta și pînă acum a nins foarte puțin. Noi tocmai strîngem lemne pentru focul de Crăciun.

Vă scriu doar ca să vă anunț că mesagerii mei vor ajunge pe la voi de acum în mod regulat. Iarna a început – mîine vom face un foc

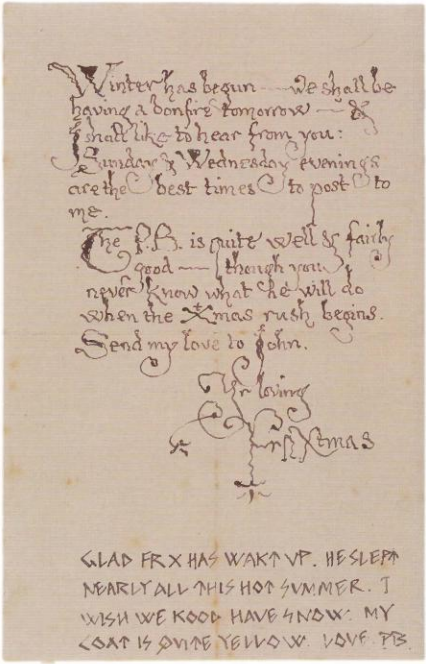
Winter has begun — we shall be having a bonfire tomorrow — & shall like to hear from you: Sunday & Wednesday evenings are the best times to post to me.

The P.B. is quite well & fairly good — though you never know what he will do when the Xmas rush begins. Send my love to John.

Your loving

Xmas

GLAD FRX HAS WAKT VP. HE SLEPT NEARLY ALL THIS HOT SVMMER. I WISH WE KOOD HAVE SNOW: MY COAT IS QVITE YELLOW. LOVE PB.

în curte și mi-ar plăcea să am vești de la voi. Cel mai bine scrieți-mi duminica și miercurea seara.

Ursul-Polar se simte bine și este destul de cuminte (deși nu știi niciodată la ce să te aștepți din partea lui cînd începe nebunia de Crăciun). Transmiteți-i toată dragostea mea lui John.

Cu drag,
Moș Crăciun

Mă bucur tare că moș Crăciun sa trezit. A dormit aproape toată vara. Ce miar plăcea să avem niște zăpadă. Blana mea e cam gălbuie.

Cu drag, Ursul-Polar

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
23 decembrie 1931

Dragii mei copiii,

Sper că lucrurile pe care le-am trimis sînt pe placul vostru. Mi se pare că acum vă interesează mai mult trenulețele, așa că v-am trimis mai multe lucruri de acest gen. Ca întotdeauna, vă transmit dragostea mea. Atît eu, cît și Ursul-Polar ne-am bucurat atît de mult să primim scrisori de la voi și de la animăluțele voastre! Vă înșelați dacă voi credeți că nu le-am citit. Dar, dacă vi se pare că nu ați primit tot ceea ce ați cerut sau că ați primit mai puține lucruri ca de obicei, nu uitați că în această perioadă a Crăciunului în lume sînt îngrozitor de mulți oameni săraci și înfometați.

Eu (și Fratele-meu-Verde) am strîns mîncare, haine și jucării pentru acei copii ai căror părinți nu le pot da nimic, uneori nici măcar cina. Știu că părinții voștri nu vă uită niciodată.

Așa că, dragii mei, sper să fiți fericiți cu ocazia acestui Crăciun, să nu vă certați, și veți primi, pe lîngă trenulețe, și niște jocuri frumoase. Nu-l uitați pe bătrînul Moș Crăciun, atunci cînd veți aprinde luminițele în pom.

Nici pe mine!

Aici continuă să fie cald, după cum v-am spus – vouă nu vi s-ar părea cald, dar pentru Polul Nord este. A nins foarte puțin. Drept urmare, Ursul-Polar (știți despre cine vorbesc, da?) e leneș și somnoros, și foarte mocăit cînd vine vorba de împachetat sau de orice altă treabă, cu excepția mîncatului. I-a plăcut foarte mult să guste din pachețelele cu mîncare (cică să vadă dacă e bună și proaspătă).

Cineva trebuia să facă și asta – și așa am găsit pietre în niște pungi cu stafide.

Dar nu ăsta a fost cel mai rău lucru – nici n-aș fi simțit că e Crăciun dacă n-ar fi făcut el ceva absolut ridicol. Nu o să ghiciți niciodată ce s-a mai întîmplat de data aceasta! L-am trimis într-una dintre pivnițe (cea pe care o numim Beciul Pocnitorilor), unde țin mii de cutii cu pocnitori (v-ar plăcea să le vedeți cum stau aranjate în cutii cu capacul deschis, ca să se vadă culorile).

Ei bine, aveam nevoie de douăzeci de pocnitori și eram ocupat să aleg soldăței și ferme de jucărie, așa că l-am trimis pe el să le aducă; iar lui i-a fost așa de lene, încît i-a luat cu el pe doi dintre băieții-de-zăpadă (care nu au voie în pivniță). Aceștia au început să scoată pocnitorile din cutii, el a încercat să-i tragă de urechi, iar aceștia s-au ferit și ursul a căzut, și, odată cu el, și lumînarea pe care o ținea, taman peste artificii și peste pocnitori.

Cliff House
North Pole
December 23rd 1931

My dear Children

I hope you will like the little things I have sent you. You seem to be most interested in Railways just now, so I am sending you mostly things of that sort. I send as much love as ever in fact more. We have been, the old PB and I, enjoyed having so many nice letters from you and your pets. If you think we have not read them you are wrong, but if you find that not many of the things you asked for have come, not perhaps quite as many as sometimes, remember that this Christmas all over the world there are a terrible number of poor & starving people. I & also my Green Brother have had to do some collecting of food & clothes, and toys too, for the children whose fathers & mothers and friends cannot give them anything, sometimes not even dinner. I know yours won't forget you. So, my dears, I hope you will be happy this Xmas & not quarrel, & will have some good games with your Railways all together. Don't forget old Father Christmas when you light your tree.

NOR ME-N. PB!

It has gone on being warm up here as I told you — not what you would call warm, but warm for the N.Pole, with very little snow. The NPB, if you know who I mean, has been lazy & sleepy as a result, & very slow over packing — any job except eating — he has enjoyed sampling and testing the food parcels, this year, to see if they were fresh & good, he said. But that is not the worst — I should hardly feel it was Christmas if he didn't do something ridiculous. You will never guess what he did this time! I sent him down into one of my cellars — the Cracker-hole we call it — where I keep thousands of boxes of crackers (you would like to see them, rows upon rows all with their lids off to show the kinds & colours) — well, I wanted 20 boxes, & was busy sorting soldiers & farm things,

SILLY

* SOMEBODY HAS TO — AND I FOUND STONES IN SOME OF THE KURRANTS

Am auzit zgomot și am simțit mirosul în hol. Am coborît în goană scările, dar nu am văzut nimic din cauza fumului și a scînteilor, iar bătrînul Urs-Polar se tăvălea pe jos cu blana pîrlită; acum are un petic de arsură pe spate.

Arăta bine! E acolo unde Moș Crăciun a vărsat sosul pe spinarea mea, la cină!

Băieții-de-zăpadă au rîs în hohote și apoi au șters-o. Au zis că a fost o priveliște minunată, dar că nu vor veni la petrecerea mea de Sfîntul Ștefan: s-au distrat îndeajuns acum.

Doi dintre nepoții Ursului-Polar stau la noi de ceva timp – Paksu și Valkotukka (cică asta înseamnă „dolofan" și „blană albă"). Sînt niște ursuleți grăsuți, foarte amuzanți și care se înghiontesc tot timpul și se dau de-a dura. Dar altă dată o să-i invit a doua zi de Crăciun, nu în perioada cînd trebuie să facem pachetele; săptămîna trecută m-am împiedicat de ei de paisprezece ori pe zi.

Valkotukka a înghițit un ghem de sfoară roșie, crezînd că este o prăjitură, și ghemul i s-a încîlcit în stomac, așa că s-a ales cu o tuse care nu l-a lăsat să doarmă toată noaptea, dar cred că așa merită, pentru că mi-a pus vîsc în pat.

Tot el a turnat ieri toată cerneala neagră în foc – ca să se facă noapte: s-a făcut, și încă una plină de fum. Paksu a lipsit toată ziua de miercuri și l-am găsit joi dimineața dormind într-un dulap din bucătărie. Mîncase două budinci necoapte. Se pare că seamănă foarte mult cu unchiul lor.

Nu e drept!

Acum îmi iau la revedere. În curînd, voi porni iar în călătorie. Să nu credeți ce arată pozele în care mă vedeți în avioane sau pe motocicletă. Nu știu să conduc așa ceva și nici nu vreau; oricum, sînt prea lente (ca să nu mai zic că miros). Nu se pot compara cu renii mei, pe care mi-i dresez singur. În acest an, drăguții de ei sînt într-o formă foarte bună și cred că pachetele mele vor ajunge la timp. Am și unii tineri din Laponia (un loc în care viscolește grozav, dar ei aleargă ca vîntul).

Rău!

Într-o zi, o să vă trimit o poză cu grajdurile renilor și cu țarcurile lor. Sper că John, deși are acum paisprezece ani, își va agăța și de data asta ciorăpelul; eu nu uit oamenii, nici măcar atunci cînd se fac mari; atîta timp cît nu mă uită ei pe mine. Vă trimit tuturor DRAGOSTEA MEA, și în special micuței PM, care își agață ciorăpelul pentru prima dată, și sper să fiți fericiți cu toții.

Cu drag,
Moș Crăciun

P.S. Aceste desene sînt făcute de Ursul-Polar. Nu credeți că desenează mai bine? Dar cerneala verde e a mea – deși el nu mi-a cerut voie să o folosească.

So I sent him; and he was so lazy he took two Snow-boys (who aren't allowed down there) to help him. They started pulling crackers out of boxes, and he tried to box them (the boys' ears I mean), and they dodged and he fell over & let his candle fall right poof! into my fireworks crackers & boxes of sparklers. I could hear the noise & smell the smell in the hall, & when I rushed down I saw nothing but smoke and fizzing stars, & old P.B. was rolling over on the floor with sparks sizzling in his coat — he has quite a bare patch now on his back * The Snow-boys roared with laughter & then ran away. They said it was a splendid sight, but they won't come to my party on St Stephen's Day; they have had more than their share already.

THAT'S WHERE I CS FILLED THE GRAVY ON MY BACK AT DINNER!

IT LOOKED FINE

Two of the P.B.'s nephews have been staying here for some time — Paksu and Valkohikka (fat and white-hair they say it means). They are fat-tummied polar-cubs, & are very funny boys one another & rolling about. But another time I shall have them on Boxing-day & not just at packing-time. I fell over them fourteen times a day last week. And Valkohikka swallowed a ball of red string, thinking it was cake, and he got it all wound up inside and had a tangled cough — he couldn't sleep at night, but I thought it rather served him right for putting Nilly in my bed. It was the same cub that poured all the black ink yesterday into the fire — to make night, it did & a very smelly smoky one. We lost Paksu all last Wednesday & found him on Thursday morning asleep in a cupboard in the kitchen; he had eaten two whole Pudding-Times raw. They seem to be growing up just like their uncle.

NOT FAIR!

Good bye now. I shall soon be off on my travels once more. You need not believe any pictures you see of me in aeroplanes or motors. I cannot drive one, & I don't want to; and they are too slow anyway (not to mention smell), they cannot compare with my own reindeer, which I train myself. They are all very well this year, & I expect my posts will be in very good time. I have got some new young ones this Christmas from Lapland (a great place for wizards, but these are WHIZZERS)

BAD!

One day I will send you a picture of my deer-stables and harness-houses.

I am expecting that John, although he is now over 14, will hang up his stocking this last time, but I don't forget people even when they are past stocking-age not until they forget me. So I send LOVE to you ALL & especially little PM, who is beginning her stocking-days & I hope they will be happy.

Your loving Father Christmas

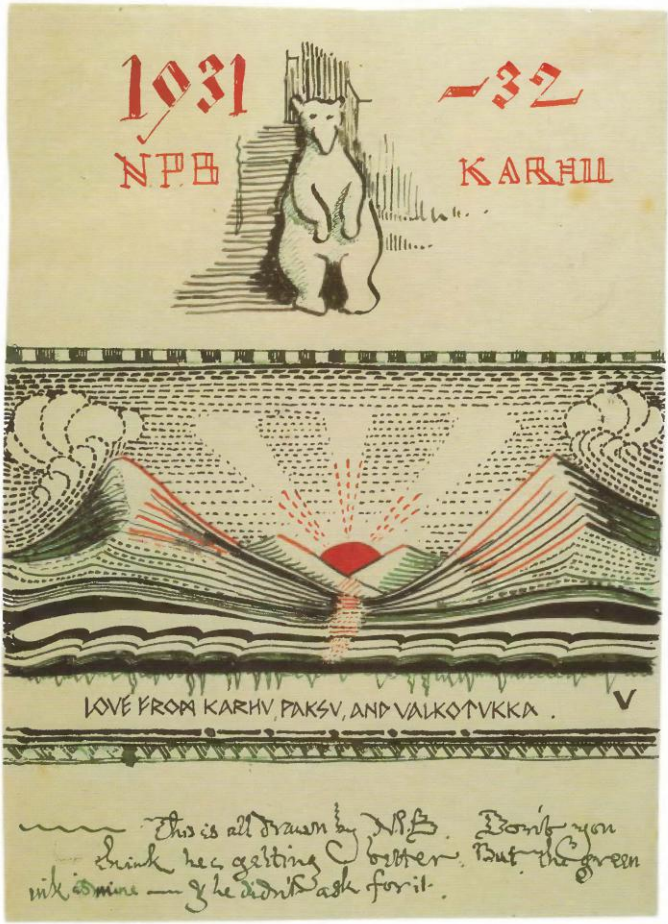
1931 –32
NPB
KARHU
LOVE FROM KARHU, PAKSU, AND VALKOTUKKA.
V
This is all drawn by NPB. Don't you think he's getting better. But the green ink is mine — he didn't ask for it.

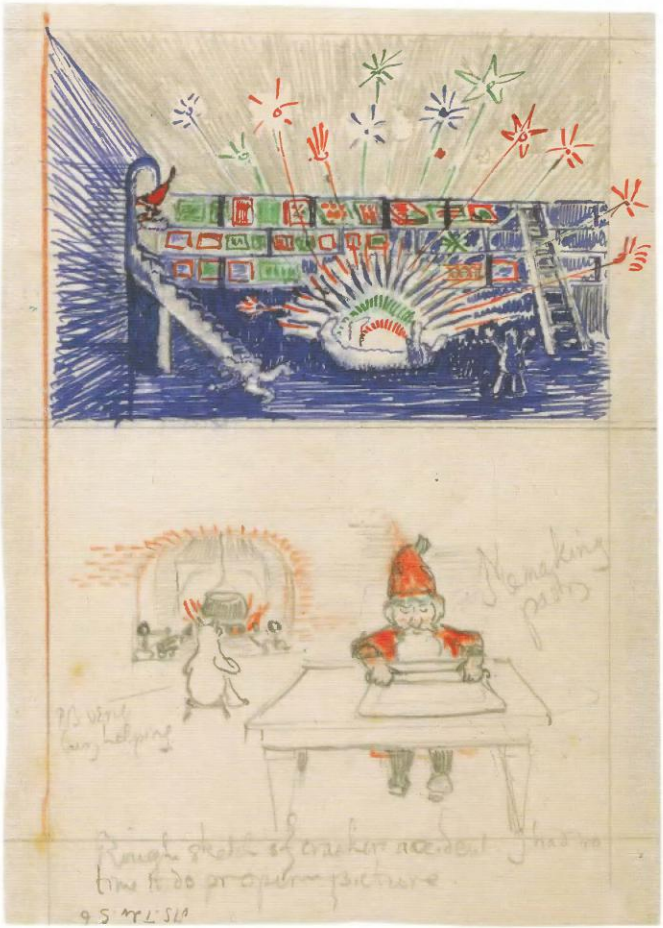
Remaking
prints
Rough sketch of cracker accident
time to do proper picture

1932

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
30 noiembrie 1932

Dragii mei copii,

Mulțumesc mult pentru scrisorile voastre frumoase. Nu v-am uitat. Sînt în întîrziere anul acesta și sînt foarte îngrijorat – s-a întîmplat un lucru ciudat. Ursul-Polar a dispărut și nu știu unde este. Nu l-am văzut de la începutul acestei luni și încep să mă tem pentru el. Mîine începe luna decembrie și nu știu ce o să mă fac fără el.

Mă bucur că atît voi, cît și animăluțele voastre preferate sînteți bine. Vacanța copiilor-de-zăpadă începe mîine. Aș vrea ca Ursul-Polar să fie aici ca să aibă grijă de ei. Multă dragoste lui Michael, lui Christopher și Priscillei. Transmiteți-i toate cele bune și lui John, cînd îi scrieți.

Moș Crăciun

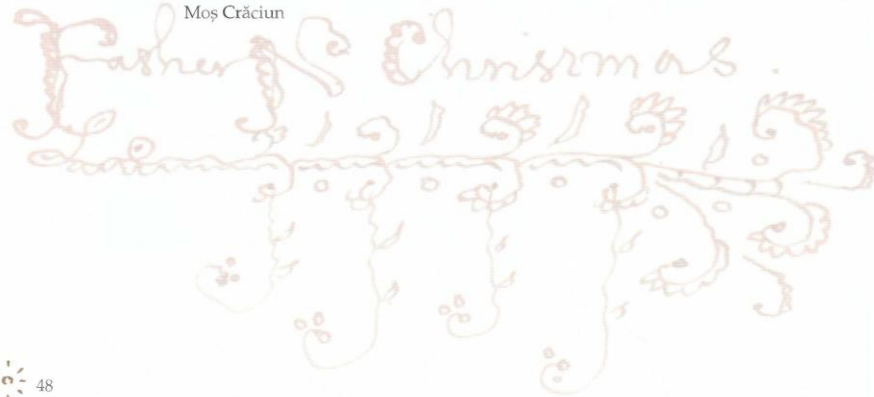

Elf House
North Pole.

November 30th
1932.

My dear Children &c &c

Thank you for your nice letters. I have not forgotten you. I am very late this year & very worried — a very funny thing has happened. The P.B. has disappeared, & I don't know where he is. I have not seen him since the beginning of this month, & I am getting anxious. Tomorrow December, the Christmas month, begins, & I don't know what I shall do without him.

I am glad you are all well & your many pets. The snowbabies holidays begin tomorrow. I wish P.B. was here to look after them. Love to M. C. & P. Please send J. my love when you write to him.

Father Christmas.

Casa de pe Stîncă, Polul Nord.
23 decembrie 1932

Dragii mei copii,

Am tare multe să vă povestesc. Mai întîi de toate, Crăciun fericit! S-au întîmplat o seamă de aventuri pe care cred că vreți să le aflați. Totul a început cu niște sunete ciudate de sub pămînt, ce se auzeau din ce în ce mai tare. M-am temut ca nu cumva să fie vreun cutremur. Ursul-Polar zice că el a bănuit de la început ce se întîmplă. Aș fi vrut să-mi fi spus și mie. Dar, oricum, nu e adevărat, pentru că el dormea buștean cînd a început totul și nu s-a trezit decît în preajma zilei de naștere a lui Michael.

Oricum, a plecat la o plimbare pe la sfîrșitul lui noiembrie și dus a fost! Acum două săptămîni am început să mă îngrijorez foarte tare, pentru că, pînă la urmă, bietul și dragul de el mi-e de mare ajutor și e foarte amuzant, în ciuda accidentelor pe care le provoacă.

Într-o seară de vineri (9 decembrie), s-a auzit o bufnitură în ușă și un foșgăit. Am crezut că s-a întors și și-a uitat cheia (ca de obicei); dar cînd am deschis, în prag se afla un urs foarte bătrîn, foarte gras și cu o formă foarte ciudată. De fapt, era cel mai în vîrstă dintre urșii rămași în peșteri, însuși bătrînul Urs-al-Peșterilor în carne și oase (nu-l mai văzusem de cîteva secole).

– Îți vrei înapoi Ursul-Polar? m-a întrebat el. Atunci vino și ia-l!

S-a dovedit că ursul nostru se pierduse în peșteri (acelea care aparțin domnului Urs-al-Peșterilor, sau cel puțin așa susține el), nu departe de ruinele vechii mele case. Spune că a găsit o gaură pe o parte a dealului și a intrat acolo pentru că ningea. A alunecat pe o pantă lungă și după el s-au rostogolit o mulțime de pietre, și a descoperit că nu poate urca înapoi.

Dar imediat a simțit miros de goblin și asta i-a stîrnit interesul, așa că a început să exploreze. Ceea ce nu a fost prea înțelept din partea lui, pentru că, deși goblinii nu-i pot face rău, peșterile lor sînt tare periculoase.

1932
A merry christmas
NC

Bineînțeles că s-a rătăcit, iar goblinii au stins toate luminile și au început să scoată sunete ciudate și să producă ecouri false.

Pentru noi, goblinii sînt cam ce sînt șobolanii pentru voi, chiar mai rău, pentru că sînt foarte deștepți. Dar bine măcar că prin părțile acestea sînt foarte puțini. Eu chiar credeam că n-a mai rămas nici unul. Acum mult timp am avut mari necazuri cu ei, prin 1453, cred, dar am primit ajutor de la gnomi, cei mai mari dușmani ai lor, care i-au și alungat.

Așa, și cum ziceam, bietul Urs-Polar s-a rătăcit în întuneric și a stat singur, pînă cînd l-a întîlnit pe domnul Urs-al-Peșterilor (care locuiește acolo); el poate vedea destul de bine în întuneric și s-a oferit să-l conducă pe Ursul-Polar pînă la intrarea din spate.

Așa că au pornit la drum împreună, dar goblinii erau foarte agitați și furioși (Ursul-Polar îi trîntise la pămînt pe vreo doi care veniseră și îl împunseseră pe întuneric, și a zis lucruri urîte la adresa tuturor); apoi l-au atîțat imitînd vocea Ursului Peșterilor, pe care o cunoșteau foarte bine. Așa că Ursul-Polar a ajuns într-o zonă în care își băga labele în ochi de întuneric ce era și s-a pierdut de Ursul-Peșterilor.

– Avem nevoie de lumină, mi-a zis Ursul-Peșterilor.

Așa că mi-am luat cîteva dintre torțele mele speciale, cele scînteietoare – pe care le folosesc uneori cînd cobor în pivnițele cele mai adînci –, și am pornit-o la drum în noaptea aceea.

Peșterile sînt minunate. Știam că există, dar habar n-aveam cît de multe și cît de mari sînt. Bineînțeles că goblinii s-au ascuns repede în cele mai adînci găuri și în curînd l-am găsit pe Ursul-Polar. Slăbise de foame, pentru că era închis acolo de două săptămîni.

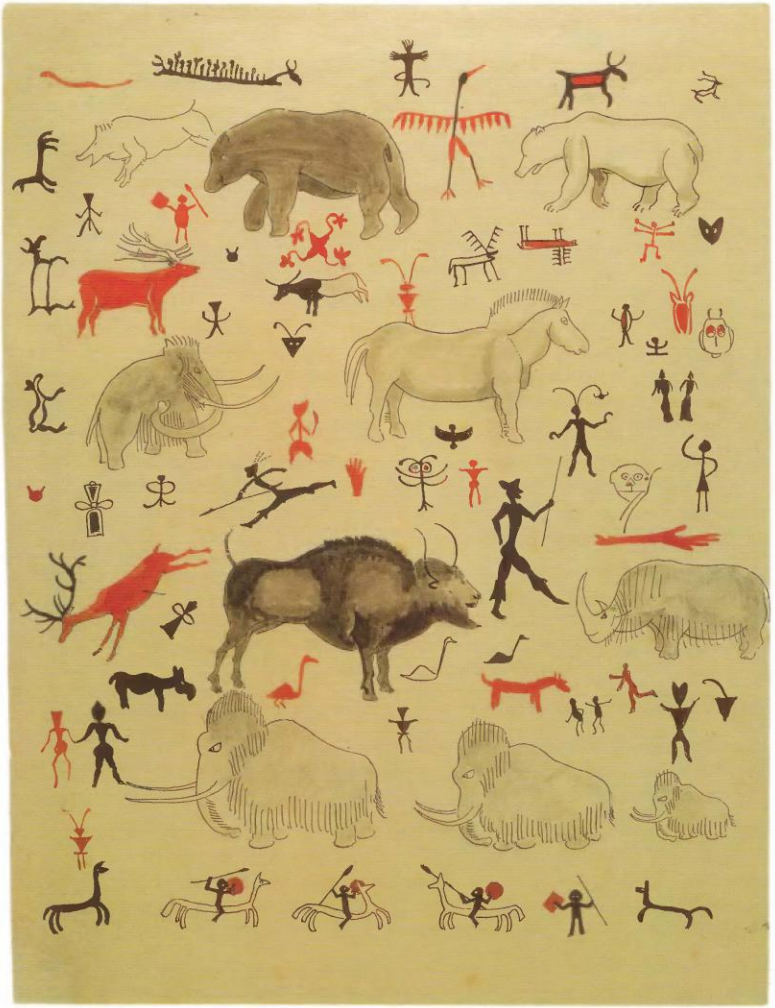

Mi-a zis:

– Cred că în curînd voi putea să mă strecor printr-o gaură făcută de goblini.

Cînd am făcut lumină, pînă și Ursul-Polar a rămas mut de uimire. Pentru că pereții acestor peșteri erau acoperiți de imagini sculptate în stîncă sau vopsite în roșu, negru și maro.

Unele dintre ele erau foarte reușite (reprezentînd în special animale), altele erau ciudate, iar altele erau chiar urîte; am mai văzut acolo și multe semne și mîzgălituri de neînțeles; unele dintre ele erau chiar înfricoșătoare și sînt sigur că au legătură cu magia neagră.

Ursul-Peșterilor spune că aceste peșteri îi aparțin și că i-au aparținut lui și familiei sale din vremea cînd trăia stră-stră-stră-stră-stră-stră-stră-stră-stră-stră-străbunicul lui; și că urșii au avut primii ideea de a decora pereții și că obișnuiau să scrijelească desene pe suprafețele mai puțin dure; asta îi ajuta să-și ascută ghearele.

Apoi au sosit oamenii, imaginează-ți! Ursul-Peșterilor zice că au venit în număr mare, acum mult timp, cînd Polul Nord se afla în altă parte. (Se întîmpla înainte ca eu să mă nasc și nu l-am auzit niciodată pe bunicul meu vorbind despre asta, așa că nu știu dacă nu cumva ursul nu spunea prostii.)

Multe dintre desene au fost făcute de acești oameni-ai-peșterilor: cele mai bune dintre ele, mai ales cele mari (unele chiar de mărime naturală), dintre care cîteva au dispărut; sînt dragoni și mulți mamuți. Oamenii au lăsat, de asemenea, și semne negre; dar goblinii au făcut tot felul de mîzgălituri, pentru că nu știu să deseneze prea bine și, oricum, preferă formele ciudate.

Ursul-Polar nu-și mai încăpea în piele de bucurie cînd a văzut toate astea și a zis:

– Oamenii peșterilor știau să deseneze mai bine decît tine, Moș Crăciun! Nu crezi că micuților tăi prieteni le-ar plăcea să vadă și ei, măcar o dată, niște desene bune? (Mai ales niște urși desenați cum trebuie!)

Mi s-a părut destul de nepoliticos, chiar și sub formă de glumă, pentru că mă străduiesc foarte mult cu desenele mele de Crăciun; și, deși le trimit doar prietenilor cu adevărat speciali, aceștia sînt numeroși, răspîndiți în toată lumea. Așa că, pentru a-i face în ciudă lui și pentru a vă face vouă plăcere, am copiat o întreagă pagină de pe zidul principal din peștera centrală și v-o trimit.

Poate că nu arată la fel de bine ca originalele (care erau cu mult, mult mai mari – cu excepția goblinilor, care au fost ușor de realizat. E singurul lucru la care

Ursul-Polar se pricepe. Zice că îi plac cel mai mult, dar asta doar pentru că poate să îi copieze.

Imaginile cu goblinii sînt, cu siguranță, foarte vechi, pentru că luptătorii goblini stau pe drasili: un fel de creaturi pitice asemănătoare unor cai, care au dispărut însă acum mult timp. Cred că gnomii cei roșii au contribuit la dispariția lor, cam pe vremea lui Eduard al IV-lea.

Desenele cu animale sînt minunate. Rinocerii cei păroși par tare fioroși. Și mamuții au sclipiri rele în ochi. Mai sînt reprezentați acolo și tauri, cerbi și urși (Ursul-Peșterilor ne-a arătat și portretul celui de-al șaptezeci și unulea strămoș al lui, după cum zicea el). Mai erau și alte feluri de urși asemănători celui polar. Ursului-Polar i-ar plăcea să creadă că acolo, pe perete, e desenat portretul unuia dintre strămoșii lui! Exact sub urși se află cel mai reușit desen pe care un goblin îl poate face unui ren!

Mi-ați scris atît de frumos, încît anul acesta am încercat să vă fac niște desene deosebite. În partea de sus a felicitării mele de Crăciun, este un desen cu mine ajungînd deasupra Oxfordului. Casa voastră se află acolo unde vedeți cele trei puncte care se ițesc din întuneric, la dreapta. Eu vin dinspre nord și băgați de seamă, NU cu douăsprezece perechi de reni, cum citiți prin cărți. De obicei, folosesc șapte perechi (paisprezece este un număr atît de drăguț) și, de Crăciun, mai ales dacă sînt grăbit, îi pun și pe cei doi albi în fruntea celorlalți.

Următorul desen mă reprezintă pe mine, pe Ursul-Polar și pe Ursul-Peșterilor în timp ce exploram peșterile – vă explic imediat mai multe. Evenimentele din ultimul desen nu s-au întîmplat încă. Se vor petrece în curînd. De Sfîntul Ștefan, cînd se termină nebunia, o să dau o petrecere pe cinste: nepoții Ursului-Peșterilor (arată ca niște ursuleți de pluș, doar că sînt vii), copiii-de-zăpadă, niște copii ai gnomilor roșii și, bineînțeles, puii de urs-polar, inclusiv Paksu și Valkoukka, vor fi cu toții prezenți.

Port o pereche de pantaloni noi, verzi. Sînt un dar de la Fratele-Verde, dar îi port numai în casă. Goblinii nu agreează culoarea verde, așa că mi-au fost de folos.

După ce l-am salvat pe Ursul-Polar, aventurile nu s-au oprit aici. La începutul săptămînii trecute, am coborît în pivniță ca să aducem sus lucrurile pentru copiii din Anglia. I-am zis Ursului-Polar:

– Cineva a umblat pe aici și a făcut dezordine!

– Cred că Paksu și Valkotukka, a răspuns el.

Dar nu a fost așa. A doua zi era și mai mare dezordine, mai ales printre trenulețe, dintre care multe dispăruseră. Ar fi trebuit să bănuiesc și Ursul-Polar ar fi trebuit să-mi împărtășească bănuielile lui.

Sîmbăta trecută, cînd am coborît, am descoperit că aproape toate lucrurile din pivnița principală dispăruseră! Vă dați seama în ce stare eram! Îmi dispăruseră aproape toate cadourile și nici timp nu era să fac rost de alte lucruri!

Ursul-Polar a zis:

– Simt miros puternic de goblin.

Bineînțeles, era clar: acestora le plac la nebunie jucăriile mecanice (deși le strică repede și vor mereu altele și altele). Pînă la urmă am găsit o gaură mare (dar nu destul de încăpătoare pentru noi) care ducea spre un tunel, în spatele unor cutii de cadouri din pivnița dinspre vest.

După cum bănuiți, ne-am repezit să-l găsim pe Ursul-Peșterilor și ne-am întors la peșteri. În curînd am înțeles de unde veneau zgomotele acelea ciudate. Era clar că goblinii începuseră de mult să sape un tunel de la peșteri pînă la vechea mea casă (care nu e prea departe de dealurile lor) și că furaseră multe lucruri.

Am găsit niște lucruri vechi de mai bine de o sută de ani, chiar și cîteva pachete destinate stră-strămoșilor voștri! Dar fuseseră foarte isteți și nu prea lacomi, așa că nu descoperisem ce făceau.

De cînd mă mutasem, probabil că munceau la un tunel către stîncă săpînd, trîntind și bocănind (deși, în mod evident, se străduiau să nu facă zgomot). În cele din urmă, au ajuns la noile mele pivnițe și nu au mai rezistat văzînd lucrurile marca Hornby: au luat tot ce au putut.

Cred că erau încă supărați pe Ursul-Polar. Și cred că erau convinși că nu le putem da de urmă. Dar eu am dat drumul unui fum verde-strălucitor în tunel și Ursul-Polar a suflat aer, folosind foalele enorme de bucătărie. Goblinii au început să chiraie și s-au repezit spre capătul celălalt al peșterii.

Dar acolo îi așteptau gnomii roșii. Trimisesem special după ei – cîteva dintre familiile vechi se mai află încă în Norvegia. Au capturat sute de goblini și pe mulți alții i-au gonit afară, în zăpadă (pe care o urăsc). I-am obligat să ne arate unde au ascuns lucrurile și i-am pus să le aducă înapoi, așa că, pînă luni, am reușit să recuperăm aproape tot. Gnomii se ocupă încă de goblini și ne-au

promis că nu va mai rămîne nici unul pînă la Anul Nou – dar eu nu sînt prea sigur de asta; o să apară ei din nou, cam peste un secol și ceva.

Am fost în criză de timp, dar dragul de Urs-al-Peșterilor, împreună cu fiii lui și doamnele gnomi ne-au ajutat; acum totul este gata împachetat. Sper că nici unul dintre lucrurile pe care vi le trimit să nu miroasă a goblin. Au fost foarte bine aerisite. Încă mai lipsesc cîteva trenulețe, dar sper că ați primit tot ce v-ați dorit. Nu pot să duc prea multe jucării cu sania anul ăsta, întrucît am luat multă mîncare și multe haine (lucruri folositoare); sînt mult prea mulți oameni în regiunea voastră cărora le este foame și frig.

Mă bucur că la voi vremea e călduță. Aici nu este cald deloc. Au fost niște vînturi îngrozitoare și niște furtuni de zăpadă, iar casa mea cea veche e aproape îngropată în nămeți. Dar mă simt foarte bine, mai bine ca niciodată, și, deși mîna îmi tremură pe stilou, asta pentru că nu îmi place să scriu atît de mult pe cît îmi place să desenez (acesta fiind primul lucru pe care l-am învățat), nu cred că îmi tremură așa de tare anul acesta.

Ursul-Polar a primit mîzgălelile tatălui vostru, l-au năucit de-a dreptul. I-am spus că par să fie notițe dintr-un curs foarte vechi și a început să rîdă. A zis că el crede că Oxford e un loc foarte ciudat dacă oamenii predau astfel de cursuri și că, după părerea lui, nimeni nu ascultă așa ceva.

Desenele însă i-au plăcut mai mult. A zis:

– Măcar a încercat să deseneze urși, deși nu i-a reușit. Cred că e o prostie, dar o să-i răspund, oricum.

Drept urmare a inventat un alfabet folosind semnele din peșteri. Zice că arată mult mai drăguț decît literele obișnuite sau decît runele, sau literele polare, și că se potrivesc mai bine labei lui. Le scrie cu capătul suportului de la stilou! V-a trimis o scurtă epistolă scrisă în acest alfabet, prin care vă urează Crăciun fericit, distracții multe în noul an și mult noroc la școală. Acum, că toți sînteți așa de isteți (zice el) și știți latină, franceză și greacă, o veți putea citi cu ușurință și veți vedea că Ursul-Polar vă transmite multă dragoste.

Eu nu sînt așa de sigur. (Oricum, cred că o să vă trimită o copie a acestui alfabet al lui, dacă îi cereți. Apropo, scrie pe coloane, de sus în jos, nu de la stînga la dreapta. Nu-i spuneți că i-am deconspirat secretul.)

Asta este una dintre cele mai lungi scrisori. S-au întîmplat o mulțime de lucruri interesante. Sper că o să vă facă plăcere să le auziți. Vă transmit toată dragostea mea: lui John, lui Michael, lui Christopher și Priscillei; de asemenea, lui tati și lui mami, și mătușicii, și tuturor celor din casa voastră. Cred că John simte că e vremea să renunțe la ciorăpei și să cedeze locul numeroșilor copii care au venit pe lume între timp; dar Moș Crăciun nu îl va uita. Fiți binecuvîntați.

Cu drag,
Moș Crăciun

Nr.

North Pole.
Dec. 2nd. 1933.

Lîngă Polul Nord
2 decembrie 1933

Dragii mei,

În sfîrșit, s-a făcut foarte frig aici. Am început pregătirile, așa că trudim din greu. Am primit multe scrisori de la voi. Mulțumesc. Mi-am notat dorințele voastre, dar cred că voi mai primi vești de la voi – nu prea am mesageri – goblinii au – dar nu am timp să vă povestesc despre toată agitația de aici. Sper să-mi găsesc timp să vă trimit mai tîrziu o scrisoare.

Transmiteți-i lui John toată dragostea mea, cînd îl vedeți. Multă dragoste vouă, tuturor, și un pupic pentru Priscilla – spuneți-i că barba mea e drăguță și moale, pentru că nu m-am bărbierit niciodată.

Mai sînt trei săptămîni pînă la Ajunul Crăciunului!

Cu drag,
Moș Crăciun

Înveseliți-vă, prichindeilor (și prichinduțo, dacă așa so zice la feminin)!

Începe distracția!

Al vostru Urs-Polar

Yrs Father N. Christmas

Casa de pe Stîncă, în apropiere de Polul Nord
21 decembrie 1933

Dragii mei,

E iarăși Crăciun! La un moment dat (prin noiembrie) am crezut că nu o să mai avem parte de el. Bineînțeles că ziua de 25 decembrie ar fi venit, dar voi nu ați fi primit nimic de la stră-stră-străbunicul vostru de la Polul Nord.

Goblinii. Cel mai puternic atac căruia a trebuit să-i facem față de secole. Au fost foarte furioși și foarte agitați de cînd am luat înapoi toate jucăriile pe care le-au furat anul trecut și i-am afumat cu fum verde. Vă aduceți aminte că gnomii roșii promiseseră să ne scape de ei. În ziua de Anul Nou, nu mai găseai nici urmă de ei în vreo gaură sau în vreo peșteră. Dar eu am prezis că vor apărea din nou – cam după un secol.

Ei bine, nu le-a luat chiar atît de mult! Probabil că și-au adunat nesuferiții de prieteni din munții din întreaga lume și au complotat toată vara, pe cînd noi dormeam buștean.

La puțin timp după Ziua Tuturor Sfinților, Ursul-Polar era foarte neliniștit. Acum zice că a simțit mirosuri ciudate – dar, ca de obicei, nu mi-a spus nimic; zice că nu voia să mă îngrijorez. Este foarte drăguț și de data aceasta chiar că a salvat Crăciunul. A adormit în bucătărie, cu nasul îndreptat spre ușa pivniței, care dă spre scara principală, ce duce spre magaziile cele mari.

Într-o noapte, chiar înainte de ziua de naștere a lui Christopher, m-am trezit brusc. În cameră se auzeau niște chițăituri și niște bolboroseli, și se simțea un miros îngrozitor – și asta tocmai în cea mai bună cameră a mea, pe care abia o terminasem de decorat cu verde și cu mov. Am zărit pentru o clipă în oglindă o fețișoară răutăcioasă. Apoi m-am supărat rău de tot, pentru că fereastra mea e cu mult deasupra stîncii, și asta însemna că prin preajmă se aflau goblini care călăreau lilieci – ceea ce nu mai văzusem din perioada războiului cu goblinii din 1453, despre care v-am mai spus.

Eram aproape treaz cînd am auzit o larmă îngrozitoare în josul scărilor. Mi-ar lua prea mult ca să vă descriu, așa că am făcut un desen cu ceea ce am văzut cînd am coborît – după ce am călcat pe un goblin pe covoraș.

Doar că erau cam o mie de goblini, și nu cincisprezece.

(Doar nu vă așteptați să desenez o mie.) Ursul-Polar îi prindea, îi strîngea, îi călca pe goblini, le trăgea șuturi în fund și răgea ca o întreagă grădină zoologică, iar goblinii țipau ca niște locomotive. A fost splendid ursul nostru.

I-auzi! Mi-a făcut o deosebită plăcere!

Ei bine, e o poveste lungă. Necazurile s-au ținut lanț vreo două săptămîni, și se părea că nu voi putea să-mi scot sania pe zăpadă anul acesta. Goblinii au dat foc

unor magazii și au luat prizonieri cîțiva gnomi care stăteau acolo de pază, înainte ca Ursul-Polar și alți cîțiva gnomi să intre – și să omoare o sută, înainte ca eu să ajung la fața locului.

Chiar și după ce am stins focul și am curățat pivnițele și casa (nu-mi dau seama ce căutau în camera mea, poate că încercau să-mi dea foc la pat), necazurile au continuat. Cînd ne-am uitat afară, am văzut că pămîntul era negru de goblini și că unii dintre ei intraseră în grajduri și fugiseră cu renii.

A trebuit să suflu din trompeta mea de aur (ceea ce nu mai făcusem de mulți ani) ca să-mi chem toți prietenii. S-au dat mai multe lupte – în fiecare noapte atacau și dădeau foc magaziilor – pînă cînd ne-am revenit, dar mi-e teamă că mulți dintre dragii mei spiriduși au fost răniți.

Din fericire, nu am avut cine știe ce pierderi, doar sfoara mea cea mai bună (din aur împletit cu argint), hîrtie de împachetat și cutii de cadouri. Nu mai am aproape deloc din acestea și nici mesageri. Multe dintre ajutoarele mele sînt încă plecate să alunge de pe pămînturile mele goblinii care au mai rămas în viață (sper că se vor întoarce sănătoși).

Mi-au salvat toți renii. Sîntem fericiți și liniștiți acum și ne simțim mult mai în siguranță. Vor trece probabil multe secole pînă cînd goblinii ne vor face iar probleme. Datorită Ursului-Polar și gnomilor, nu au mai rămas prea mulți.

Și datorită lui Moș Crăciun. Aș vrea să fiu în stare să desenez sau să am timp ca măcar să încerc – habar nu aveți de ce e în stare bătrînelul! Fulgeri și altificii, și tuneturi de pușcă!

Ursul-Polar a fost foarte ocupat cu împachetatul, dar, în graba lui, a amestecat unele dintre lucrurile fetițelor cu cele ale băieților. Sper că am reușit să aranjăm totul – dar dacă auziți cumva că a primit cineva o păpușă, cînd, de fapt, voia o mașinuță, să știți de ce. De fapt, Ursul-Polar îmi spune că nu am dreptate – se pare că am pierdut multe trenulețe – și cele pe care le-am recuperat erau stricate și vor trebui reparate. Vom fi foarte ocupați vara viitoare.

Încă o dată, vă urez Crăciun fericit. Sper că vă veți distra bine și că veți considera că am ținut seama de scrisorile voastre, trimițîndu-vă ceea ce v-ați dorit. Cred că anul ăsta desenele mele nu sînt prea bune – deși mi-a luat ceva timp să le fac (cel puțin două minute). Ursul-Polar zice:

– Mi se pare că o mulțime de stele și de desene cu goblini din dormitorul tău nu sînt prea vesele.

Sper că nu vă supărați. A fost foarte bine din partea ursului să-mi atragă atenția. Vă trimit toată dragostea mea.

Al vostru pentru totdeauna și în fiecare an,
Moș Crăciun

F.C.
Christmas 1933

1934

1934
Către mesager: Pornește imediat și nu te opri în drum!

Imediat Urgent Express!

Dragul meu Christopher,

Mulțumesc! M-am trezit de mult. Dar oficiul nostru postal nu se deschide pînă la Sfîntul Mihail. Anul acesta voi începe să-mi trimit mesagerii de-abia după 15 octombrie. Sînt multe de făcut aici. Telegrama ta – din cauza căreia am trimis răspuns urgent! – și scrisoarea Priscillei au fost găsite din întîmplare de Omul-Clopoțel (nu știu de unde i se trage numele, pentru că niciodată nu face să răsune nici un clopoțel; este coșarul meu care își începe întotdeauna munca de îndată ce se aprind primele focuri).

Vă trimit multă dragoste și ție, și Priscillei. (Ursul-Polar, dacă vă aduceți aminte de el, doarme buștean și e cam slăbuț după atîta „post". Dar o să-și revină curînd. O să-l gîdil pe la coaste și o să-l trezesc repede; și atunci o să mănînce într-o singură dimineață micul dejun pentru șapte luni.)

Cu mult drag,
Al vostru Moș Crăciun

My dear Christopher

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
Ajunul Crăciunului, 1934

Dragul meu Christopher,

Îți mulțumesc foarte mult pentru numeroasele tale scrisori. Anul acesta nu am avut timp să-ți scriu o scrisoare așa de lungă precum cea din 1932 sau cea din 1933, căci nu s-a mai întîmplat nimic interesant. Sper că v-au plăcut lucrurile pe care vi le-am trimis și că răspund așteptărilor voastre.

Foarte puține vești: după necazurile îngrozitoare de anul trecut, nu s-a mai simțit miros de goblin pe o rază de trei sute de kilometri. Dar, după cum am prevăzut, ne-a luat aproape toată vara să reparăm pagubele și nu ne-am odihnit prea bine.

Cînd a sosit luna noiembrie, nu prea ne venea să ne apucăm de lucru și ne-am mișcat cam încet, așa că acum, spre sfîrșit, a trebuit să accelerăm ritmul. A fost neobișnuit de cald pentru Polul Nord, iar Ursul-Polar tot cască întruna.

Paksu și Valkotukka sînt la noi de multă vreme. Au crescut destul de mult – dar tot mai pun la cale diverse șotii, atunci cînd nu sînt preocupați să ne ajute. Anul acesta mi-au furat vopselele și au mîzgălit pereții cei albi ai pivnițelor; au mîncat toată carnea tocată din plăcintele gătite pentru Crăciun și nu mai departe de ieri au despachetat jumătate din cadouri, căutînd trenulețe cu care să se joace!

Nu se înțeleg cu puii peșterilor; aceștia au sosit azi și stau cîteva nopți la bătrînul Urs-Brun-al-Peșterilor, care este unchiul lor, bunicul, fratele bunicului, fratele străbunicului etc. Paksu le dă mereu cîte un șut pentru că aceștia scot niște mormăieli

amuzante: Ursul-Polar este nevoit adesea să-i ia de urechi, și nu-i de glumit cu el.

Întrucît nu sînt goblini prin preajmă și nu este nici vînt, și zăpada este mult mai puțină ca de obicei, vom organiza o mare petrecere în aer liber pentru a doua zi de Crăciun. Voi invita o sută de spiriduși și de gnomi roșii, mulți pui de urs-polar și de urs-al-peșterilor, și copii-de-zăpadă, și, bineînțeles pe Paksu și pe Valkotukka, pe Ursul-Polar și pe cel al peșterilor împreună cu nepoții lui.

Am adus un brad tocmai din Norvegia și l-am plantat în mijlocul unui iaz înghețat. Din desen vă puteți face o idee despre cît de mare este și despre cît de frumoase sînt luminițele lui colorate. Le-am încercat ieri, să vedem dacă totul este în regulă. Dacă vedeți o lumină strălucitoare venind dinspre nord, o să ghiciți despre ce e vorba!

În spatele bradului, sînt plante și ornamente făcute din zăpadă – sînt mov și negre din cauza întunericului și a umbrei, iar iazul are și o margine specială, făcută din glazură adevărată colorată. Paksu și Valkotukka tot rîncăie din ea, deși nu au voie – cel puțin nu pînă începe petrecerea.

Ursul-Polar a început să deseneze și el ca să mă ajute, pentru că eram foarte ocupat, dar a scăpat pe hîrtie pete mari de cerneală. A trebuit să-i sar în ajutor. Anul acesta și-a ieșit din mînă. Nu-i nimic: poate că la anul o să fie mai bine.

Sper că vă plac cadourile și că sînteți foarte fericiți.

Cu drag,
Moș Crăciun

P.S. Nu pot să-mi amintesc cu exactitate în ce an m-am născut. Mă îndoiesc că știe cineva. Eu însumi mă răzgîndesc tot timpul în privința datei. Cred că au trecut în jur de o mie nouă sute treizeci și patru de ani sau cam așa ceva. Fiți binecuvîntați! M. C.

P.P.S. Transmiteți-le dragostea mea lui Mick și lui John.

Ursul-Polar **PUPICI** **OCUPAT** **MULȚAM**

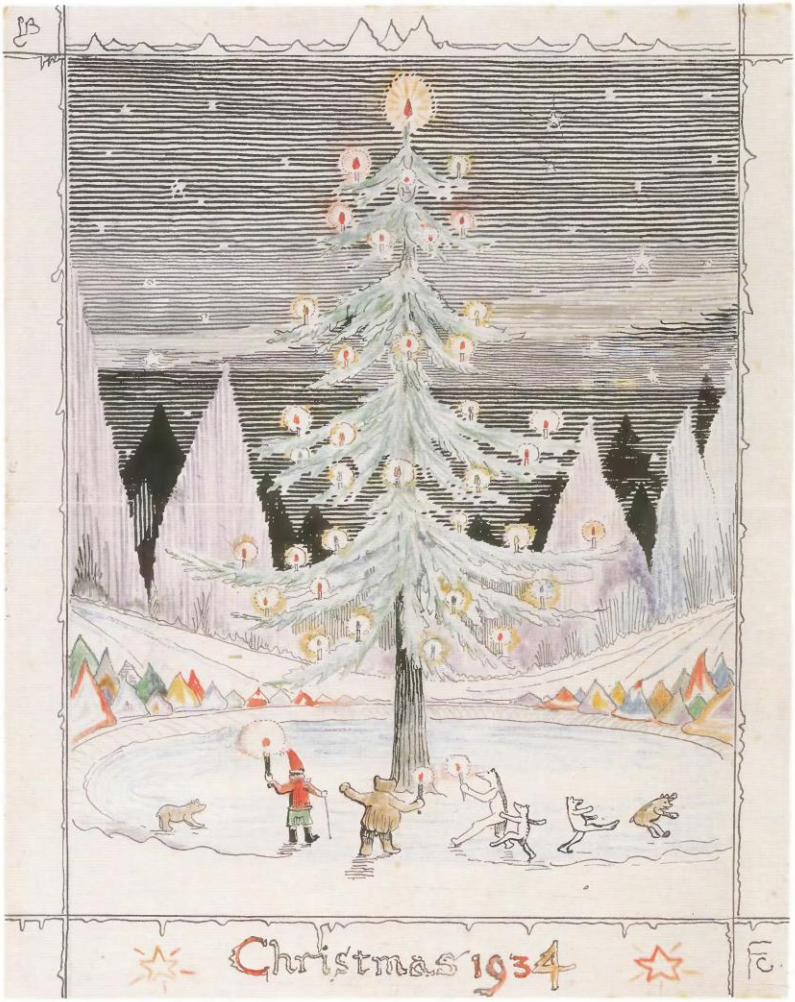
Christmas 1934

24 decembrie 1935
Polul Nord

1935

Dragii mei copii,

Iată-mă, din nou. Crăciunul pare să sosească foarte repede în fiecare an: e mereu la fel și totuși mereu diferit. Anul acesta nu avem cerneală și nici apă, prin urmare, nu avem cu ce desena; mîinile mele sînt foarte reci și îmi tremură foarte tare.

Anul trecut a fost cald, dar anul acesta e îngrozitor de frig – zăpadă, zăpadă și iar zăpadă, și gheață. Am fost pur și simplu îngropați în nămeți, mesagerii s-au rătăcit și au descoperit că au ajuns în Nova Scotia, dacă știți pe unde vine asta, și U.P., dacă știți despre cine e vorba, nu s-a mai putut întoarce acasă.

Iată un desen al casei mele, făcut cam acum o săptămînă, înainte de a da zăpada jos de pe grajdurile renilor. A trebuit să facem un tunel spre ușa din față. La etaj, sînt doar trei ferestre

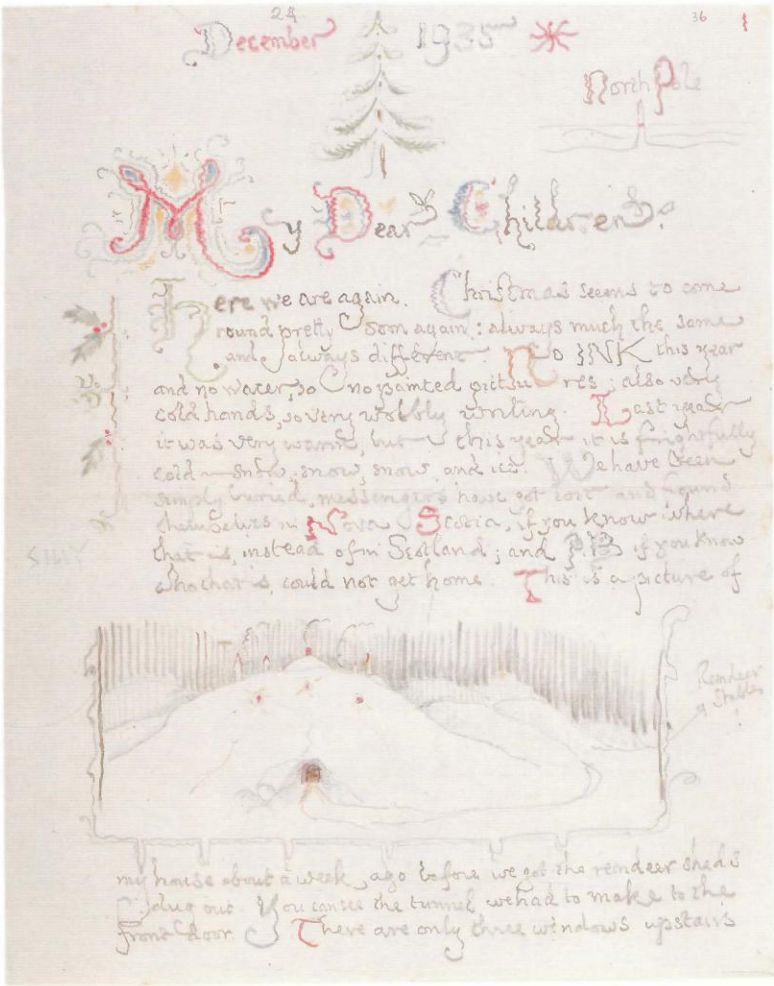

24 December 1935 36

North Pole

My Dear Children,

Here we are again. Christmas seems to come round pretty soon again: always much the same and always different. No INK this year and no water, so no painted pictures: also very cold hands, so very wobbly writing. Last year it was very warm, but this year it is frightfully cold — snow, snow, snow and ice. We have been simply buried, mademoiselle has got lost and found herselves in Nova Scotia, if you know where that is, instead of in Scotland; and P.B. if you know whether is, could not get home. This is a picture of

Reindeer Stables

my house about a week ago before we got the reindeer sheds dug out. You can see the tunnel we had to make to the front door. There are only three windows upstairs

prin care pătrunde lumina și, acolo pe unde iese fum, zăpada de pe acoperiș se topește.

Aceasta este priveliștea de la fereastra dormitorului meu. Bineînțeles, zăpada care cade din ceruri nu este albastră, dar albastrul sugerează frigul. Înțelegeți acum de ce scrisorile voastre au sosit cu întîrziere. Sper că le-am primit pe toate și că voi ați primit la rîndul vostru tot ce v-ați dorit.

Bietul U.P., dacă știți despre cine e vorba, a trebuit să plece la puțină vreme după ce a început ninsoarea de luna trecută. Familia lui avut niște necazuri, iar Paksu și Valkotukka s-au îmbolnăvit. Se pricepe foarte bine să-i doftorească pe alții, numai pe el însuși nu.

Dar pînă în nordul Groenlandei este foarte mult de mers pe zăpadă și pe gheață. Și, cînd a ajuns acolo, nu s-a mai putut întoarce. Așa că am întîrziat foarte mult cu pregătirile, mai ales că grajdurile renilor și magaziile de afară sînt acoperite de zăpadă.

A trebuit să apelez la ajutorul multor spiriduși roșii. Sînt foarte simpatici și amuzanți; dar, deși sînt foarte iuți, nu înaintează prea repede

shining through holes — but you can see steam where the snow is melting off the dome and roof. This a view from my bedroom window. Of course snow

coming down is not blue — but blue is cold. You can understand why our letters were slow in going those I got them all, and anyway that the right things arrive for you.

SILLY AGAIN

Bombolt P.B. if you who I mean had to go away somewhere the snow began last month. There was some trouble in his family, and Joksu of Valkestukka were ill. He — very good at doctoring anybody but himself. Best it did of dreadfully slow travelling over the ice and snow — to North Greenland I believe. And when he got there he could not get back. So I have been rather held up, especially as the Reindeer stables and the outdoor store sheds are snowed over. I have had to have a

lot of Red Elves to help me. They are very nice & great fun; but although they are very quick they don't get on fast, for they turn everything into a game. Even digging snow. And they will play with

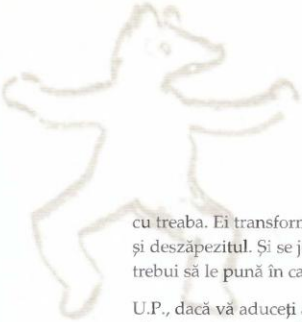

cu treaba. Ei transformă totul într-un joc. Chiar și deszăpezitul. Și se joacă cu jucăriile pe care ar trebui să le pună în cadouri.

U.P., dacă vă aduceți aminte de el, s-a întors abia vineri, 13 decembrie, așa că s-a dovedit a fi o zi norocoasă pentru mine, pînă la urmă!

(I-AUZI, I-AUZI!)

Pînă și el a fost nevoit să poarte o blană de oaie și mănuși roșii. Și și-a pus și o glugă. I se pare că seamănă cu Sfîntul Anton. Dar bineînțeles că nu prea seamănă. Acum cară niște lucruri în glugă – așa și-a adus buretele și săpunul acasă!

Zice că nu am scăpat încă de goblini – în ciuda luptelor din 1933. Deocamdată, nu îndrăznesc să calce pe pămînturile mele; dar, dintr-un motiv necunoscut încă, sînt pe cale de a se înmulți iarăși în întreaga lume. O întorsătură urîtă a lucrurilor. Dar zice că în Anglia nu sînt prea mulți. Cred că vom avea în curînd necazuri, din cauza lor.

Le-am dat spiridușilor mei niște artificii magice care o să-i bage în sperieți pe goblini. Este deja 24 decembrie, iar ei nu au apărut încă – practic totul este împachetat și gata de drum. Vă trimit

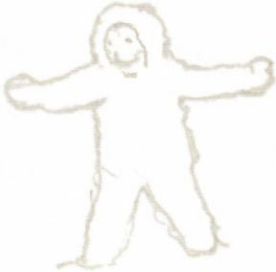

SILLY AGAIN

the toys they are supposed to be making.
If you remember him, did not get back until Monday
December the 13th — so that proved a lucky day
for me (HEAR HEAR) after all. Even he had to wear
a sheepskin coat-lined
he had got gloves, he rather like
But he wore

gloves for his paws. And
a hood on and red
trunks he looks
Like St Anthony
he does not very
much. Any way he carries things in his hood — he
brought Shame his sponge and soap in
it.

He says that we have not seen the last of the
Goblins — more of the battles in 1931. They
won't dare to come into my land yet, but for some
reason they are breeding again and multiplying
all over the world. Quite a nasty outbreak.
But there are not so many in England, he says.
I expect I shall have trouble with them soon.
I have given my elves

Some new magic sparkler spears that
will scare them out of their wits. It is now
December 24 and they have not appeared
this year — and practically everything is packed
up. Santa ready. I shall be starting soon

tuturor (lui John, lui Michael, lui Christopher și Priscillei) toată dragostea mea și cele mai bune urări pentru acest Crăciun; tone de urări de bine. Dacă nu le vreți pe toate, mai dați și la alții! Ursul-Polar (în cazul în care nu v-ați dat seama cine este U.P.) vă transmite și el dragostea lui – și familiei Bingo și Ursulețului Portocaliu-de-Pluș și lui Jubilee (da, da, primesc vești chiar și pe vreme de ninsoare). Mesagerii mei vor fi prin preajmă pînă la Anul Nou, dacă vreți să-mi scrieți ca să mă anunțați că totul a fost în regulă.

Sper să vă placă pantomima.

Cu drag,
Moș Crăciun

P.S. Paksu și Valkotukka sînt bine iarăși. Au avut doar oreion. Vor participa și ei la petrecerea pe care o dau de Sfîntul Ștefan, alături de ceilalți pui de urs-polar și ursuleți-ai-peșterilor, de copii-de-zăpadă, de spiriduși și de restul.

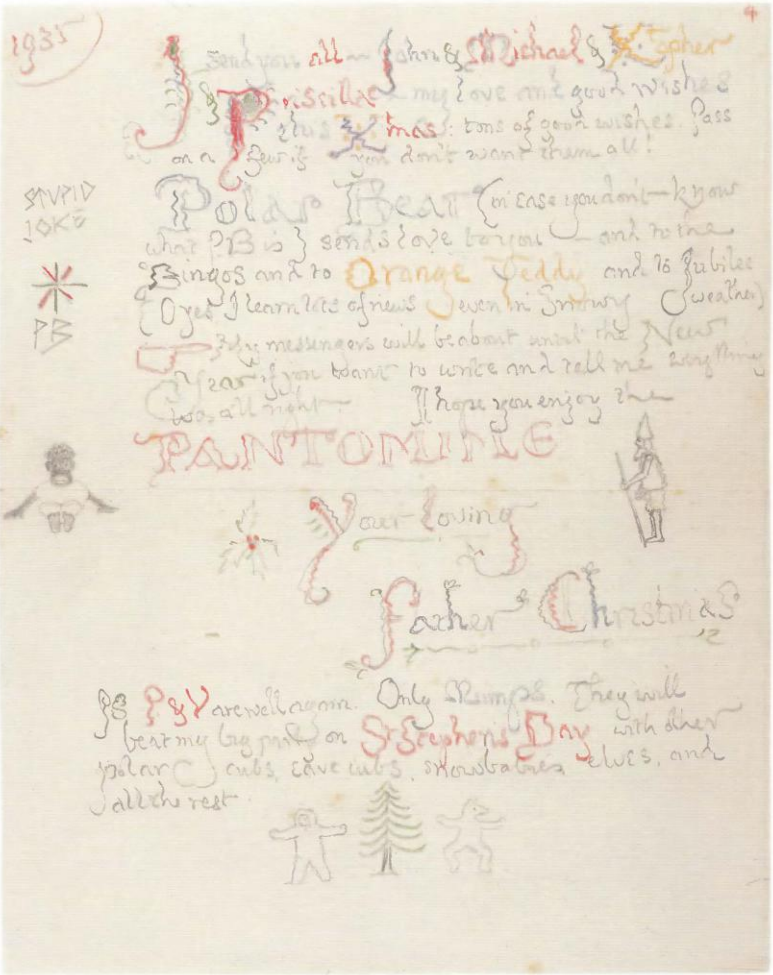

1935

4

I send you all — John & Michael & Christopher

Priscilla — my love and good wishes

this Xmas: tons of good wishes. Pass on a few if you don't want them all!

Polar Bear (in case you don't know what PB is) sends love to you — and to the

Bingos and to Orange Teddy and to Jubilee

Oyez! Learn late of news even in January weather

Your messengers will be about until the New Year if you want to write and tell me everything

was all right — I hope you enjoy the

PANTOMIME

Your loving

Father Christmas

PS & PY are well again. Only Rumps. They will beat my big pipe on St Stephens Day with other polar cubs, cave cubs, snowballers, elves, and all the rest.

STUPID JOKE

PB

Casa de pe Stîncă
Polul Nord
Miercuri, 23 decembrie 1936

1936

Dragii mei copii,

Îmi pare rău că nu vă pot trimite o scrisoare mai lungă, pentru a vă mulțumi că mi-ați scris, dar vă trimit un desen care va explica multe. E bine că listele voastre modificate au ajuns înainte ca aceste evenimente teribile să aibă loc, altfel nu ar mai rămas nimic de făcut. Sper că vă place ceea ce v-am adus și că îmi veți ierta greșelile, și sper că toate lucrurile s-au uscat deja! Încă tremur tot și sînt atît de supărat, încît o să-i rog pe spiridușii mei să vă scrie ceva mai mult despre ceea ce s-a întîmplat.

Vă iubesc pe toți.

Moș Crăciun zice că v-ar plăcea să aflați niște vești. Ursul-Polar a fost destul de cuminte, deși acum este foarte obosit. La fel este și Moș Crăciun, cred că treburile din preajma Crăciunului sînt o povară prea mare pentru el.

Prin urmare, mulți dintre noi, spiridușii roșii și verzi, ne-am mutat de tot în Casa de pe Stîncă și am fost instruiți cum să împachetăm cadouri. A fost ideea Ursului-Polar. Tot el a inventat sistemul cu numere, astfel încît fiecare copil de care are grijă Moș Crăciun a primit un număr, iar noi, spiridușii, îl învățăm pe de rost, împreună cu adresa. Astfel, nu mai trebuie să scriem atît de mult.

Pentru că mulți copii au același nume, fiecare pachet avea scris pe el și adresa. Ursul-Polar a spus:

Cliff House
North Pole
Wednesday Dec. 23rd
1936

My dear Children

I am sorry I cannot send you a long letter to thank you for yours, but I am sending you a picture which will explain a good deal. It is a good thing your changed lists arrived before these awful events, or I could not have done anything about it. I do hope you will like what I am bringing and will forgive any mistakes, & I hope nothing will still be wet! I am still so shaky and upset. I am getting one of my elves to write a bit more about things.

I send very much love to you all.

Father C. says you will want to hear some news. PB has been quite good — so had been — though he has been rather tired. So has F.C. I think the Christmas business is getting rather too much for them. So 2 lot of our red and green elves, have gone to live permanently at Cliff House, and be trained in the packing business. It was PB's idea. He also invented the number system, so that every child that F.C. deals with has a number and we elves learn them all by heart, and all the addresses. That saves

– Anul acesta voi bate recordul și îl voi ajuta pe Moș Crăciun, și vom fi gata la timp cu toate, ca să ne putem distra și noi în ziua de Crăciun.

Toți am muncit foarte mult și veți fi surprinși să aflați că pînă sîmbătă (19 decembrie) fiecare cadou era împachetat și numerotat. Apoi Ursul-Polar a zis:

– Sînt frînt de oboseală; mă duc să fac o baie fierbinte și mă bag în pat devreme!

Ei bine, puteți ghici ce s-a întîmplat. Tocmai cînd Moș Crăciun mai arunca o ultimă privire în camera în care erau cadouri pentru Anglia, pe la ora zece, apa a început să curgă din tavan și a udat toate lucrurile; în cîteva minute, nivelul apei atinsese trei centimetri. Ursul-Polar intrase în cadă și lăsase ambele robinete deschise, și adormise buștean, cu o labă așezată tocmai pe gaura de scurgere. Dormea de două ore cînd l-am trezit.

Moș Crăciun s-a înfuriat foarte tare. Dar Ursul-Polar a spus doar atît:

– Am visat ceva foarte frumos, am visat că plonjam de pe vîrful unui aisberg și alergam după foci.

Mai tîrziu, cînd a văzut paguba, a zis:

– Un lucru e bun: Este posibil ca acei copii de pe strada Polul Nord, din Oxford (tot timpul zice așa), să-și piardă cîteva dintre cadouri, dar vor avea o scrisoare pe cinste de citit anul acesta. Ei știu să guste o glumă, spre deosebire de voi!

Asta l-a înfuriat și mai tare pe Moș Crăciun și Ursul-Polar a zis:

– Ei bine, desenează întîmplarea și întreabă-i dacă e amuzantă sau nu! Și Moș Crăciun așa a făcut. Dar a început să i se pară și lui foarte amuzant (deși era foarte supărat), acum că am făcut ordine și am pus la loc cadourile pentru copiii din Anglia. Am terminat la timp. Toți sîntem foarte obosiți, așa că, vă rog, scuzați-mi scrisul cam urît.

Al vostru, Ilbereth,
secretarul lui
Moș Crăciun

Best wishes for 1937 from F.C. & P.B.
Xmas 1936 : F.C.
TIMES
560783
560784
A Merry Christmas

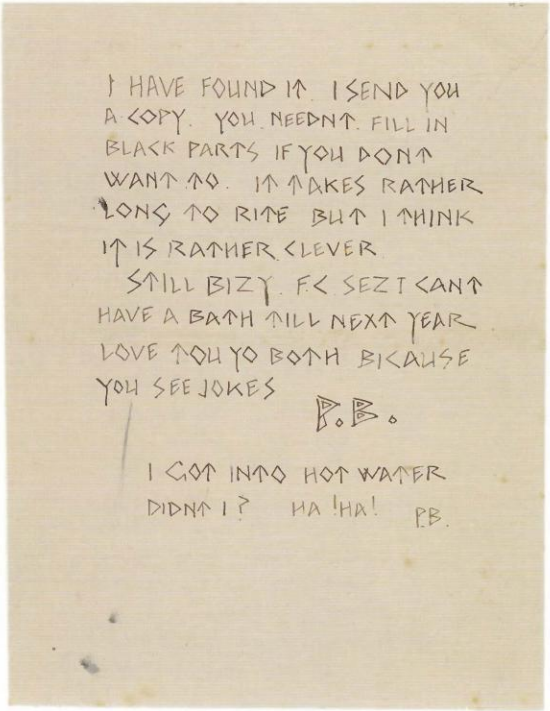
I HAVE FOUND IT. I SEND YOU
A COPY. YOU NEEDNT FILL IN
BLACK PARTS IF YOU DONT
WANT TO. IT TAKES RATHER
LONG TO RITE BUT I THINK
IT IS RATHER CLEVER.
STILL BIZY. F< SEZ I CANT
HAVE A BATH TILL NEXT YEAR.
LOVE TOU YO BOTH BICAUSE
YOU SEE JOKES
P.B.

I GOT INTO HOT WATER
DIDNT I? HA! HA! P.B.

Îmi pare foarte rău. Ocupat. Nu găsesc alfabetul. Îl caut după Crăciun și vil trimit. Al vostru, Ursul-Polar.

L-am gasit. Vă trimit o copie. Nu e nevoie să umpleți părțile negre dacă nu vreți. O să vă ia destul de mult timp ca să scriți, dar cred că e interesant.

Tot ocupat. Moș Crăciun zice ca nam voie să fac baie pînă la anu'.

Vă iubesc pentru că știți să apreciați o glumă.

Ursul-Polar

Am intrat la apă (fierbinte), nu-i așa? Ha! Ha!

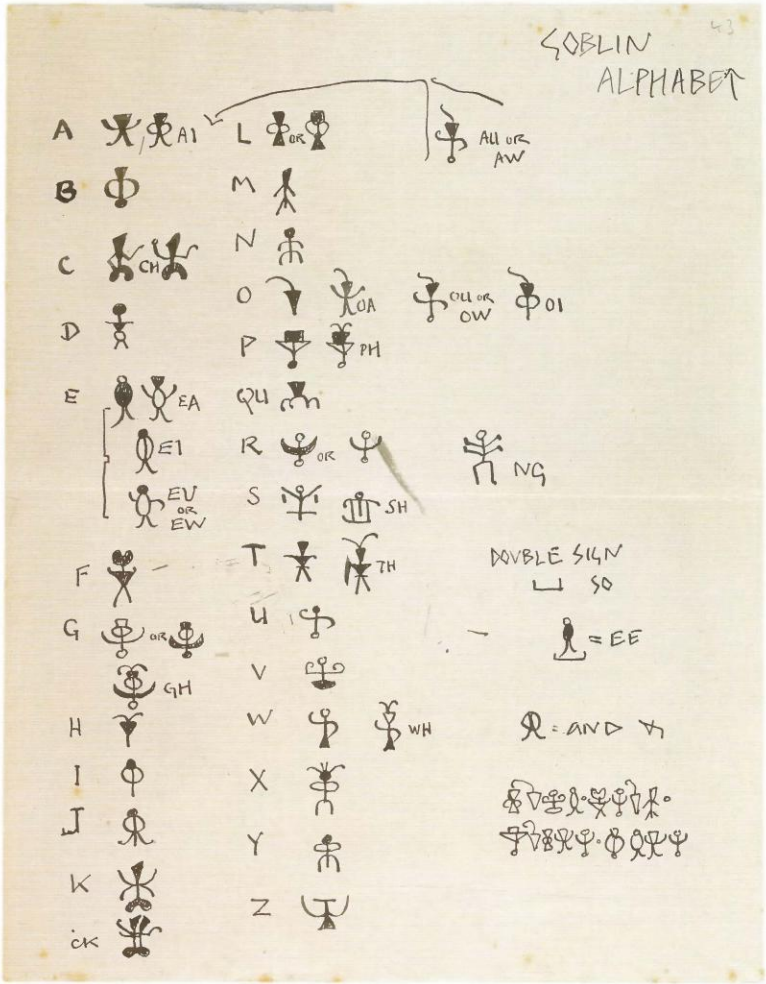
GOBLIN ALPHABET
43
A
AI
L
OR
AU OR AW
B
M
C
CH
N
O
OA
OU OR OW
OI
D
P
PH
E
EA
QU
EI
R
OR
NG
EU OR EW
S
SH
T
TH
DOUBLE SIGN
SO
F
U
G
OR
= EE
GH
V
H
W
WH
= AND
I
X
J
Y
K
Z
CK

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
Crăciun 1937

Dragii mei Christopher și Priscilla, și alți prieteni vechi din Oxford: iată-mă, din nou!

Bineînțeles că eu sînt mereu aici (cînd nu călătoresc), dar înțelegeți ce vreau să spun. Iar a venit Crăciunul. Cred că se fac șaptesprezece ani de cînd am început să vă scriu. Mă întreb dacă mai aveți toate scrisorile mele. Eu nu am putut să le păstrez pe toate cîte mi-ați trimis, dar am cîteva din fiecare an.

Ne-am speriat foarte tare anul acesta. N-am primit nici o scrisoare de la voi. Apoi, într-o zi de decembrie, mi-am trimis un mesager care obișnuia să treacă des prin Oxford, dar care nu mai fusese pe acolo de mult și mi-a zis:

– Casa e goală și totul a fost vîndut.

M-am temut să nu se fi întîmplat ceva grav sau să nu fi plecat cu toții la școală într-un alt oraș, iar părinții voștri să se fi mutat. Bineînțeles, acum știu adevărul: mesagerul fusese la vechea voastră casă! S-a plîns că toate ferestrele erau închise și că nu a putut intra pe coșul casei.

M-am bucurat foarte tare cînd am văzut prima scrisoare a Priscillei și pe cele două ale tale, și listele, și sugestiile deosebit de folositoare. Înțeleg că din cauza școlii e mai greu să-mi scrieți acum. Iar eu, bineînțeles că trebuie să adaug pe listă copii noi în fiecare an, așa că tot foarte ocupat sînt.

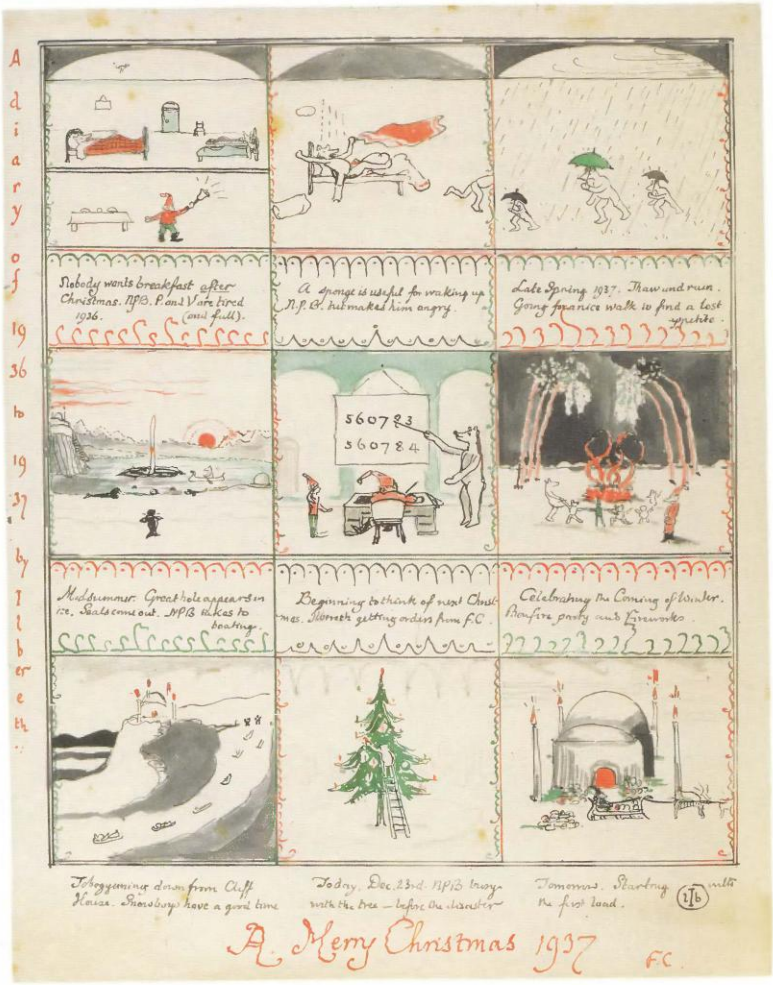
A diary of 1936 to 1937 by Tilberetti
Nobody wants breakfast after Christmas. MPB, P. and V are tired (and full). 1936.
A sponge is useful for waking up M.P.B. but makes him angry.
Late Spring 1937. Thaw and rain. Going to ice walk to find a test sprite.
560783
560784
Midsummer. Great hole appears in ice. Seals come out. MPB takes to boating.
Beginning to think of next Christmas. Mother getting orders from F.C.
Celebrating the Coming of Winter. Bonfire party and fireworks.
Tobogganing down from Cliff House. Snowboys have a good time
Today, Dec. 23rd. MPB busy with the tree — before the disaster
Tomorrow. Starting with the first load.
1/6
A Merry Christmas 1937
F.C.

Spuneți-i tatălui vostru că îmi pare rău că are probleme cu ochii și cu gîtul: și eu am avut odată din cauza zăpezii care sclipea foarte puternic în soare. Dar m-am vindecat. Sper că Priscilla și mama voastră, și toți ceilalți vor fi bine pe 25 decembrie. Mi-e teamă că anul acesta nu am timp să vă desenez nimic. Am făcut o întindere musculară mutînd în pivniță niște lăzi grele, în noiembrie, și am început să scriu scrisorile mai tîrziu decît de obicei din cauza asta, iar mîna îmi obosește repede. Dar Ilbereth – unul dintre spiridușii cei mai isteți, pe care mi l-am luat drept secretar acum cîtva timp – scrie din ce în ce mai bine.

Acum poate să scrie în mai multe alfabete – arctic, latin (și anume cel obișnuit, european pe care îl folosiți voi), grec, rus, runic și, bineînțeles, cel spiridușesc. Scrisul lui e subțire și înclinat – are o mînă foarte subțire – iar desenele sînt puțin cam colțuroase. Nu vrea să folosească acuarele – zice că el e secretar și, prin urmare, folosește doar cerneală și creion. O să termine el această scrisoare în locul meu, întrucît eu trebuie să mă apuc să scriu altele.

Vă iubesc mult și sper că am ales lucrurile cele mai bune dintre cele sugerate de listele voastre. Voiam să vă trimit cartea *Hobbiți* – așa cum trimit foarte multor copii (mai ales a doua ediție a cărții) –, dar m-am gîndit că aveți deja destule, așa că vă trimit mai bine o carte cu basme.

Cu mult drag,
Moș Crăciun

Dragi copii,

Sînt Ilbereth, v-am scris și altă dată. Termin această scrisoare în locul lui Moș Crăciun. Să vă povestesc despre desenele mele. Ursul-Polar, Paksu și Valkotukka sînt întotdeauna leneși după Crăciun sau, mai bine zis, după petrecerea de Sfîntul Ștefan. Degeaba sună Moș Crăciun din clopoțel ca să i se aducă micul dejun. Zilele trecute, cînd Ursul-Polar întîrziase ca de obicei,

Nu e adevărat!

Paksu i-a aruncat în față un burete de baie plin cu apă rece ca gheața. Ursul-Polar l-a alergat în jurul casei și a grădinii, și apoi l-a iertat, pentru că, deși nu-l prinsese pe Paksu, i se făcuse o foame de lup.

La sfîrșitul iernii am avut parte de o vreme îngrozitoare și a și plouat. Nu am putut ieși din casă zile întregi. L-am desenat pe Ursul-Polar și pe nepoții săi, pe cînd se aventurau afară. Paksu și Valkotukka nu au mai plecat. Le place atît de mult aici, că ne-au implorat să rămînă.

A fost mult prea cald la Polul Nord anul acesta. La poalele stîncii s-a format un lac mare, astfel că acum Polul Nord se află pe o insulă. Am desenat o priveliște dinspre sud, deci stînca se află pe partea cealaltă. Era cam pe la mijlocul verii. Ursul-Polar și nepoții lui, și mulți alți pui de urs veneau aici să facă baie. Veneau și foci. Ursul-Polar a încercat să vîslească barca, dar cădea atît de des, încît focile și-au închipuit că făcea asta pentru că îi plăcea și au început să se strecoare sub barcă și să o răstoarne. Asta l-a înfuriat.

Dar nu a durat prea mult, pentru că lacul a înghețat din nou la începutul lui august. Apoi am început să ne gîndim la Crăciun. În desenul meu, Moș Crăciun împarte listele, iar mie îmi dă un teanc special – sînt și listele voastre în el.

Bineînțeles că Ursul-Polar susține, ca întotdeauna, că dirijează totul – de aceea arată cu degetul, dar eu pe Moș Crăciun îl ascult și pe el îl admir, nu pe Ursul-Polar.

Băiețel obraznic și hoinar!

Am făcut un foc grozav și am avut niște artificii super cu ocazia sărbătoririi venirii iernii și a începutului pregătirilor. În noiembrie, a început să ningă tare, iar spiridușii și băieții-de-zăpadă s-au dat cu sania, ca în vacanță. Ursuleții-polari nu prea s-au priceput la asta. Cădeau întruna și cei mai mulți dintre ei se rostogoleau pînă jos la capătul pîrtiei, alunecînd pe coadă. Astăzi – dar asta e cea mai bună parte – tocmai îmi terminasem desenul, altfel l-aș fi făcut diferit.

Și mai bun!

Ursului-Polar i s-a dat voie să decoreze un brad mare în grădină. Era acolo, singur pe scară. Deodată am auzit o bufnitură teribilă. Ne-am repezit cu toții și ce să vezi, Ursul-Polar atîrna de copac!
– Tu nu ești o podoabă de pus în pom! a zis Moș Crăciun.
– Dar m-am aprins de la lumînări, a strigat ursul.

Așa și era. Am aruncat o găleată de apă pe el, prin urmare, am stricat multe podoabe, dar i-am salvat blana. Prostovanul bătrîn rezemase scara de o ramură (în loc de trunchiul bradului). Apoi, ce s-a gîndit el? „Ia să aprind lumînările, să văd dacă sînt bune", deși i se spusese să nu facă asta. Așa că s-a suit pe

vîrful scării cu o altă lumînare aprinsă. Tocmai atunci creanga a cedat, scara a alunecat pe zăpadă, iar Ursul-Polar a căzut în brad și s-a agățat de o sîrmă, și i-a luat blana foc.

Ce glumă proastă!

Din fericire, blana lui era destul de umedă, altfel ar fi sărit scîntei din el. Mă întreb dacă ursul prăjit e bun de mîncat!

Nu la fel de bun ca un spiriduș chelfănit și fript.

Ultimul desen e imaginar și nu e prea bun. Dar sper să devină realitate. Asta se va întîmpla dacă Ursul-Polar va fi cuminte. Sper că îmi înțelegeți scrisul. Încerc să scriu precum dragul de Moș Crăciun (dar fără tremurici), dar nu îmi reușește prea bine. Mă pricep mai mult la scrierea spiriduașească:

Iată un exemplu – dar Moș Crăciun zice că scriu prea subțire și că nu o să puteți înțelege.

Cu drag, Ilbereth

Vă îmbrățișez și vă transmit dragostea mea. Multe mulțumiri pentru scrisori. Nu primesc prea multe, deși muncesc foarte mult. Acum exersez o nouă scriere, cu un stilou gros foarte drăguț. Mai rapidă decît cea arctică. Eu am inventat-o.

Ilbereth este obraznic. Ce mai face familia Bingo?
Crăciun fericit, Ursul-Polar.

AND BEAMER !

We had a glorious bonfire and fireworks to celebrate the Coming of Winter and the beginning of real 'Preparations'. The snows came down very thick in November and the elves and mabrys had several toboganning half-holidays. The polar cells were not good at it. They fell up, and most of them took to rolling or sliding down just on themselves. Today ——— but this is the best bit. I had just finished my picture, or I might have drawn it differently. PB was being allowed to decorate a big tree in the garden, all by himself and a ladder. Suddenly we heard terrible growly-squealy noises. We rushed out to find PB hanging in the tree himself! 'I'm not a decoration' said PB. 'Anyway I am alright' he thought. He was. We threw a bucket of coals over him which spoilt a lot of the decorations but saved his fur. The nelly, stupid thing had rested the ladder against a branch (instead of the trunk of the tree). Then he thought, 'I will just light the candles to see if they are working' although he was told not to. So he climbed to the tip of the ladder with a taper. Just then the branch cracked, the ladder slipped on the snow, and PB fell into the tree and caught on some cord; and his fur got caught on fire. Luckily he was rather damp or he might have frizzled. I wonder if real polar is good to eat? The last picture is imaginary and not very good. But I hope it will come true. Well if PB behaves. I hope you can read my writing. I try to write like dear old F.C. (without the trembles) but I cannot do so well. Jean write Elsie's letter. [illegible] that's some — but F.C. says I write even that no grandeur and you would never read it: it's crap. A very merry Christmas to you all. Love Elspeth

NEIMER

POOR JOKE

1/6

← NOT AS GOOD AS WELL SPANKED AND FRIED ELF

ᚨᚱᛏᚢᚱ That is Runick. NPB A big hug and lots of love. Enormous thanks for letters. I don't get many, though I work so hard. I am practising new writing with lovely thick pen. Quicker than Archick. I invented it. THEREAR IS CHEKY. HOW ARE THE BINGOS? A MERRY CHRISTMAS NOPOB

Vaksu's nose → mark (1/6)

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
Crăciun 1938

Dragă Priscilla și dragi membri ai familiei,

Iată-mă. Pe bunul Dumnezeu, cred că am mai zis asta de vreo cîteva ori – dar, de fapt, nu vreți ca sărbătoarea de Crăciun să difere de la an la an, nu-i așa?

Îmi pare foarte rău că nu am avut vreme să fac nici un desen mare anul acesta și nici Ilbereth (secretarul meu) nu a desenat nimic. În schimb, vă trimitem cu toții niște poezioare cu rimă. Multora dintre copiii mei le plac rimele, sper că și vouă.

Veștile despre Christopher ne-au întristat foarte tare. Sper că se simte mai bine și că va avea un Crăciun vesel. Am auzit ce s-a întîmplat de-abia cînd mesagerii mei și cei care strîng scrisorile s-au întors de la Oxford. Spuneți-i să fie vesel – și, deși a crescut și nu-și mai agață ciorăpelul de Crăciun, i-am adus și lui cîteva lucrușoare anul acesta. Printre ele se află o cărticică de astronomie care îl învață cum să folosească telescopul – vă mulțumesc că mi-ați spus că are deja așa ceva. Aoleu! Mîna îmi tremură – sper că puteți citi ceea ce scriu.

Mi-a plăcut foarte mult scrisoarea cea lungă primită de la voi și pozele amuzante. Transmiteți toată dragostea mea familiei Bingo și celorlalți șaizeci (sau mai mulți), mai ales lui Raggles, lui Preddley și lui Tanker, și lui Tailor, și lui Jubilee, și lui Snowball. Sper că veți continua să-mi scrieți mult timp de acum înainte.

Cu drag pentru toți, și în special pentru Chris,
Moș Crăciun

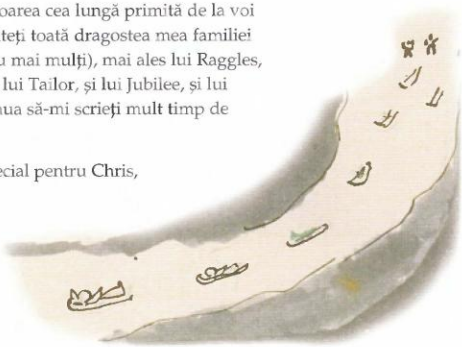

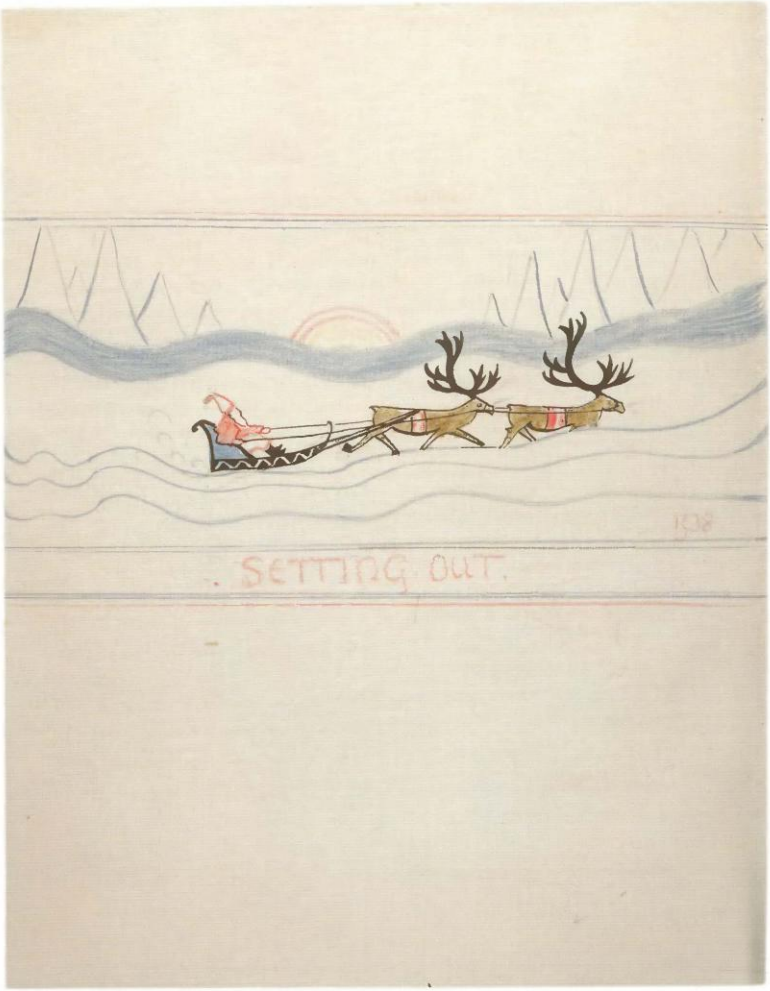
SETTING OUT.

Anul acesta, dragă Priscilla,
Cînd vei adormi cu capul pe pernă;

Rimă nereușită!
Nu te ține!

Lîngă al tău pat, bătrînul Moș Crăciun
[Limba engleză nu are rimă pentru
cuvîntul Moș Crăciun; de aceea nu prea mă
pricep la scris versuri.
Dar ceea ce mi se pare mai rău
E că nici numele fetelor și ale băieților nu rimează;
Așa că, te rog, iartă-mă, dragă Priscilla,
dacă mă prefac că numele tău rimează cu pernă.]

Nu te va ierta.

După cum spuneam –

Lîngă al tău pat, bătrînul Moș Crăciun,
(Temîndu-se să nu te trezească

Cum sună asta?
Nici vorbă!

Cu al său pas), în liniște, ușurel
Îți va umple un ciorăpel.
(de fapt, cred că în loc de fată,
l-ai cadorisit pe tată!) și speră că a nimerit,
Că ți-a adus ce ți-ai dorit.

Eu am făcut rima asta.

Ai nouă ani, ești mare acum,
Dar ce speră moșul ăl bun,
E că nu vei uita nicicînd,
Și că-i vei purta în gînd
Pe Moș și pe ajutorul lui,
Ursul-Polar al Nordului,
Și pe ceilalți ursuleți,
Ce-s năzdrăvani, dar și isteți,
Și pe toți ce stau cu noi,
Și se gîndesc cu drag la voi.

Pete făcute de P. și de V.

Rhyme.

Again this year, my dear Priscilla,
when you're asleep upon your pillow;
beside your bed old Father Christmas

BAD rhyme!
that's beaten you!

[The English language has no rhyme
to Father Christmas: that's why I'm
not very good at making verses.
But what I find a good deal worse is
that girls' and boys' names won't rhyme either
(and bother! either won't rhyme neither).
So please forgive me, dear Priscilla,
if I pretend you rhyme with pillow!]

she won't

As I was saying — beside your bed old Father Christmas
(afraid that any creak or hiss must
wake you up) will in a twinkling
fill up your stocking. I've an inkling
that it belongs, in fact to Peter —
but never mind! At twelve, or later,
he will arrive — and hopes once more
that he has chosen from his store
the things you want. You're half past nine;
but still I hope you'll drop a line
for some years yet, & won't forget
old Father Christmas and his Pet,
the N.P.S.B (and Polar Cubs
as fat as little butter tubs),
and snowboys and Elves — in fact the whole
of my household up near the Pole.
Upon my list, made in December,
your number is, if you remember,
fifty six thousand, seven hundred,
and eighty five. It can't be wondered
at that I am so busy, when
you think that you are nearly ten,

Hold to help Pr C get here through

How's that? S.C.
OUT! P.P.

I did it
she is not a clock!

Blots by P.&V.

wrong!

Nu cred că este de mirare

Că pînă să te faci tu mare,
Lista mea s-a tot lungit
Și anul acesta am primit
O grămadă de scrisori
Cu desene și cu flori
De la dragii de copii
Nu-s puțini; sînt mii și mii.

Poate vrei să afli vești,
Curioasă așa cum ești;
Ce a făcut Ursul-Polar?
E cuminte foarte rar;
A primit vreo notă rea,
Pentru comportarea sa?
Mai nou, iată, dumnealui
A călcat tocmai pe-un cui.

Aiureală cu rimă, era o prăpădită de aşchie!

A stat în cîrje timp de o lună,
Și cînd starea-i era mai bună,
Și-a prăjit nasul la foc,
Labele și-a ars pe loc.
I-am zis: „Măi, prostuț mai ești,
Să iei castanele fără clești,
De pe plita cea fierbinte.
Na, acu' să te-nveți minte!"

Ba nu-i adevărat!

A țipat și s-a văitat
Și pe răni cu unt și-a dat.

Apoi, nu s-a potolit,

Nu mi s-a dat ocazia!

Pe acoperiș s-a repezit
Ca să dea zăpada jos,
Cînd om face foc voios,
Să n-avem horn înfundat,
Asta-i demn de lăudat,
Da' nătîngu' a alunecat,
Prin acoperișul spart,
A căzut cît e de lat,
Și s-a trezit la el în pat.
A spart oale și ulcele,

Dar nu s-a lăsat de rele,
A mîncat cinci ciocolate,
Cozonaci, alte bucate,
Mi-a scăpat lăzi pe picioare,
A zdrobit jucărioare,

Să nu credeți nimic din toate astea!
Ba să credeți!

A stricat și trenulețe,
A făcut din arcuri bețe,
A amestecat pachete,
A desperecheat șosete,
A răsfoit cărțile noi,
A umflat baloane moi,
A mîzgălit semne rune,
Pe hîrtiile mele bune,
Și-a șters labele pe năframe,
Și-a încercat să le destrame.
Dar să nu-l vorbesc de rău.
E urs bun, în felul său!

I-auzi, i-auzi!
Te-aș ruga să nu-mi mîzgălești poeziile!

Suflet blînd și delicat,
Ajută la-mpachetat,
Cară, aleargă, muncește,
Repară, scrie, socotește,
Și în beci mereu coboară,
S-aducă pachete afară.
Drăguțule Moș Martine,
Ce ne-am face fără tine?

Paksu și Valkotukka vă trimit dragostea lor.

P. și V., puii de urs,
Stau cu noi, cum v-am mai spus.
Sînt cuminți, deși sînt mici,
Uiți că sînt și ei pe-aici.

Cred că vreți să auziți,
Și vă bucurați să știți,
Că ai noștri mari vrăjmași,
Goblinii și-ai lor urmași,
De-astă iarnă, pînă-n vară,
Nici un pic nu se-arătară.
Umblă vorba prin ținut,
Că înfrîngerea i-a durut,
Și, însetați de răzbunare,
Vor veni cu larmă mare,

Ca să sape gropi și peșteri,
Pretinzînd c-ar fi mari meșteri.

Dar eu nu mă tem, vă jur,
O să zic: „Stînga-mprejur!"
Parcă îi și văd fugind,
Înapoi nemaiprivind.

Ziua de Crăciun

Iar e ziua de Crăciun.
Iar suferă ursul bun.
Un kil de nuci ar fi mîncat,
Dar coaja nu le-a curățat.
Nu-i așa că vi se pare
O prostie-ngrozitoare?
Să se oprească nu a vrut,
A mîncat tot ce-a putut.
Șuncă multă și cu miere,
Curcan și sirop, și mere,
Murături cu lapte de vacă.

O săptămînă va să treacă,
După ce-și va reveni,
Va face iarăși prostii.
A, și să nu uit cumva:
Ce a mai mîncat Domnia Sa:
Budincă umplută cu prune,
Cîrnați și multe alune,
Toate dintr-o înghițitură,
Mă mir că i-au încăput în gură!
După aceea a stat în cap,
Ca să-i priască la stomac!

Ce mare aiureală!
Totul e vrăjeală!

Ce nepoliticos!

Eu, unul, nu mănînc cîrnați,
Vă rog să nu-l ascultați,
Pe spiridușul slab de minte,
Eu mereu am fost cuminte.
E drept, dulciurile-mi plac,
Dulciurile dulci mă fac
Să fiu dulce și simpatic,
Nu ca elful cel apatic!
Pa pa!

Vrea să zică slab de înger
Ba nu, nu ești un înger,
ești un spiriduș rău și prostovan!

Îi știți pe cei doi prea bine,
Nu se ceartă, ar fi rușine.
Am avut un an frumos,
Doar cuiul înfipt în os
Al ursului zăpăcit
Ne-a mai întristat un pic.
Dar e timpul să închei
Pentru ca mesagerii mei
Să ducă mesajul meu
La timp în orașul tău.
Avem mii de pocnitori
Și vin bun de sărbători.
Să bem, să ne bucurăm!
Noi cu toții îți urăm
Crăciun cald și luminos,
Un An Nou bun și frumos!

Moș Crăciun
Ursul-Polar
Ilbereth
Paksu și Volkotukka

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
24 decembrie 1934

1939

Draga mea Priscilla,

Mă bucur că ai reușit să-mi trimiți două scrisori, deși ai fost destul de ocupată. Sper că familia Bingo va avea un Crăciun frumos și că va fi cuminte. Spune-i lui Billy – parcă așa îl cheamă pe tatăl tău, nu? – să nu mai fie așa de supărat. Nu trebuie să te certe din cauza pocnitorilor pe care le trimit.

Sînt foarte ocupat și anul acesta este foarte greu din cauza acestui război îngrozitor. Mulți dintre mesagerii mei nu s-au mai întors. Nu am putut să-ți fac un desen prea frumos anul acesta. Acela sînt eu, ducînd lucrurile pe poteca cea nouă, spre magaziile cu sănii. Paksu merge înaintea mea, ținînd în mînă o torță, fiind extrem de încîntat de sine însuși (ca de obicei). Se vede un pic (îndeajuns) din Ursul-Polar, tîndălindu-se în urma mea. Bineînțeles că el nu cară nimic.

Nu s-a întîmplat nimic deosebit aici anul acesta, nici o aventură și nimic amuzant – și asta datorită faptului că Ursul-Polar nu a făcut mare lucru ca să „ajute", după cum spune el.

Vrăjeală!

Nu cred că a fost mai leneș ca de obicei, dar nu i-a fost bine deloc. A mîncat niște pește care nu i-a picat bine, în noiembrie, și s-a temut că va trebui să meargă la spital în Groenlanda. Dar după ce s-a „hrănit" doar cu apă caldă timp de două săptămîni, a aruncat dintr-odată paharul și ulcica pe fereastră, și s-a hotărît să se facă bine.

El este cel care a desenat copacii din pădure, dar mi-e teamă că nu prea s-a priceput.

Cea mai bună parte din desen!

Arată mai mult ca niște umbrele! Totuși, vă trimite dragostea lui vouă și tuturor ursuleților voștri de pluș. Zice:

– De ce nu aveți pui de urs-polar în loc de familiile Bingo și Koala?

Chiar, de ce?

Transmite toată dragostea mea lui Christopher, lui Michael și lui John data viitoare cînd le scrii.

Cu drag,
Moș Crăciun

Christmas 1939
MCMXXIX
Love to Priscilla from Father Christmas

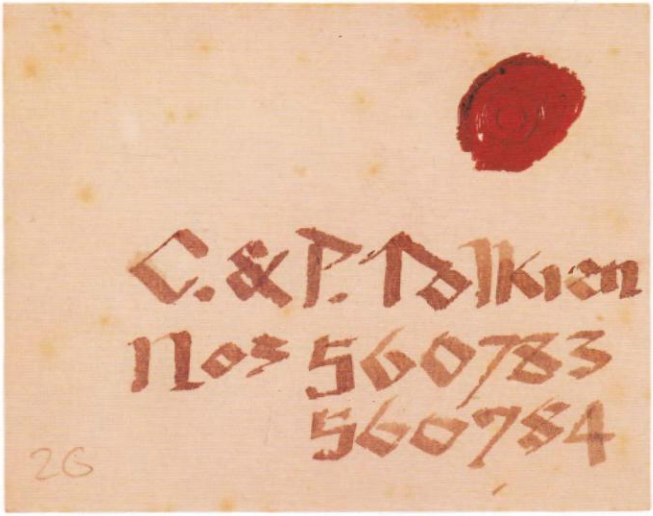

23 Decembrie 1940

Dragă Priscilla,

Ce bine că te-ai întors! Am primit mesaj sîmbătă cum că ar fi goală casa voastră. Mi-a fost frică să nu fi plecat fără să fi lăsat vreo adresă.

E GREU RĂU anul acesta, dar ne străduim cum putem.

Mulțumesc pentru cameră. Moș Crăciun îți trimite dragostea lui. Scuze pentru petele de cerneală. Destul de ocupat.

Al tău, Ursul-Polar

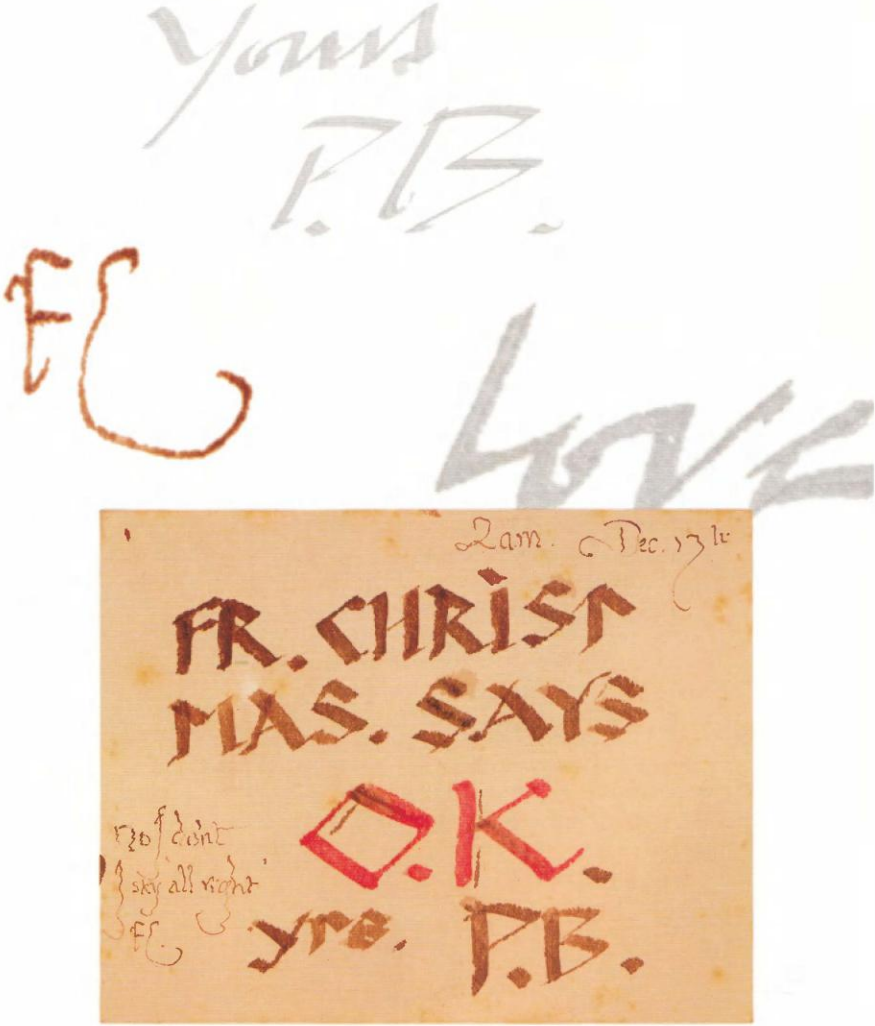
Yours
P.B.
EC
Lam. Dec. 17 1v
FR. CHRIST
MAS. SAYS
O.K.
Yrs. P.B.

Casa de pe Stîncă, lîngă Polul Nord
Ajunul Crăciunului, 1940

Draga mea Priscilla,

Îți scriu pe scurt să-ți urez Crăciun fericit. Transmite-i lui Christopher dragostea mea. Ăsta e un an greu. Războiul îngrozitor ne împuținează pachetele și atîția copii sînt acum departe de țările lor. Ursul-Polar a fost foarte ocupat cu rectificările pe listele cu adrese. Mă bucur că tu ești încă acasă la tine!

Mă întreb ce părere ai despre desenul meu. „La Polul Nord nu trăiesc pinguini", o să spui. Știu că așa e, totuși noi avem cîțiva. Sînt ceea ce voi ați numi „evacuați", cred (nu-i un cuvînt prea frumos), doar că nu au venit aici ca să scape de război, ci să participe la el! Au auzit atîtea povești despre ce s-a întîmplat la Polul Nord (inclusiv o relatare neadevărată cum că Ursul-Polar și puii ar fi fost uciși, iar eu am fost capturat de goblini), că au înotat pînă aici să vadă dacă mă pot ajuta.

Au sosit cam cincizeci.

În poză este Ursul-Polar dansînd cu căpetenii.le lor. Ne amuză foarte tare: nu ne ajută foarte mult, dar dansează întruna dansuri ciudate și încearcă să imite mersul Ursului-Polar și al puilor de urs.

Moș Crăciun

Christmas Eve

1941.

Casa de pe Stîncă, aproape de Polul Nord
(ce a mai rămas din el)

Draga mea Priscilla,

Mă bucur așa de tare că nu ai uitat să-mi scrii anul acesta! Sînt din ce în ce mai puțini copii care țin legătura cu mine: cred că e din cauza războiului acestuia oribil și sper că, atunci cînd se va termina, lucrurile vor fi la fel ca înainte și voi fi din nou ocupat. Dar acum sînt atît de mulți oameni care și-au pierdut casele, sau și le-au părăsit; jumătate din lume pare întoarsă cu susul în jos.

Chiar și noi am avut necazuri. Nu numai cu proviziile de jucării: bineînțeles că s-au împuținat. Asta s-a întîmplat deja de anul trecut și nu ne-am putut reaproviziona, așa că acum sînt nevoit să trimit ceea ce pot, în loc de ceea ce mi se cere. Dar s-au întîmplat și lucruri mai rele.

Cred că-ți aduci aminte că acum cîțiva ani am avut necazuri cu goblinii; și credeam că problema s-a rezolvat. Ei bine, totul a reînceput astă-vară, mai rău decît oricînd. Au avut loc cîteva bătălii și casa mea a fost sub asediu pentru cîtva timp. În noiembrie, se părea că va fi cucerită și toate bunurile capturate, și că ciorăpeii de Crăciun din toată lumea vor rămîne goi.

N-ar fi fost o adevărată nenorocire? Dar asta nu s-a întîmplat, datorită, în mare parte, eforturilor Ursului-Polar...

U.P. Adică datorită mie!

... Dar de-abia la începutul acestei luni am putut să-mi trimit mesagerii! Cred că goblinii își închipuiau că, dat fiind războiul, vor avea ocazia să recucerească Nordul. Probabil că se pregăteau de ani buni; au făcut un tunel nou, uriaș, care avea o ieșire la mulți kilometri depărtare.

Au apărut dintr-odată, cu miile, la începutul lui octombrie. Ursul-Polar spune că erau cel puțin un milion, dar acesta este numărul lui mare favorit.

Erau cel puțin o sută de milioane.

Oricum, el încă dormea buștean cînd s-a întîmplat asta, iar eu eram cam somnoros; vremea era destul de caldă pentru acea perioadă a anului și Crăciunul părea foarte departe. Cu noi se aflau doar unul sau doi spiriduși; și, desigur, Paksu și Valkotukka (și ei dormeau duși). Pinguinii plecaseră cu toții cum dăduse primăvara.

Din fericire, goblinii nu se pot abține să nu strige și să bată tobele cînd au intenții războinice; așa că ne-am trezit la timp și am închis ferestrele, și am baricadat porțile și ușile. Ursul-Polar s-a suit pe acoperiș și a dat drumul la rachete înspre goblinii care se îndreptau cu miile spre casa noastră; dar asta nu i-a oprit. În curînd am fost înconjurați.

Nu am timp să-ți spun toată povestea. A trebuit să sun de trei ori din Cornul cel Mare, (Rază-de-Vînt). Stă atîrnat deasupra șemineului din hol, dar nu v-am povestit de el pînă acum

pentru că nu a mai trebuit să suflu în el timp de patru sute de ani: sunetul lui ajunge la fel de departe ca vîntul de nord. Cu toate astea, nu am primit ajutor decît peste trei zile: băieți-de-zăpadă, urși-polari și sute și sute de spiriduși.

Au ajuns în spatele goblinilor: iar Ursul-Polar (treaz de-a binelea de data asta) s-a repezit afară cu cîte o torță aprinsă în fiecare labă. Probabil că a ucis cîteva duzine de goblini (el zice că un milion).

Dar s-a dat o bătălie mare pe cîmpia de lîngă Polul Nord în noiembrie, cînd goblinii au adus sute de trupe prin tunelele lor. A trebuit să ne retragem pe stîncă și ne-am mai descotorosit de ei de-abia cînd Ursul-Polar și un grup de rude tinere de-ale lui s-au strecurat noaptea și au aruncat în aer intrarea noilor tunele, folosind aproape cincizeci de kilograme de praf de pușcă.

Dar așa s-au rispit toate ingredientele pentru artificii și pocnitori. Polul Nord a crăpat și a căzut într-o parte (pentru a doua oară), și încă nu am avut timp să-l reparăm. Ursul-Polar este un adevărat erou (sper că nu gîndește așa despre el însuși).

Ba da!

Dar bineînțeles că e un animal cu adevărat MAGIC ...

U.P.

... Și goblinii nu prea au ce-i face, cînd e treaz și furios. Am văzut cum săgețile lor se lovesc de el și sar înapoi.

Ei bine, acum cam știi ce s-a întîmplat și vei înțelege de ce nu am avut timp să-ți fac un desen anul acesta – și e păcat pentru că erau niște lucruri interesante de desenat –, și de ce nu am putut să adun lucrurile pe care ți le dăruiam de obicei sau măcar cele cîteva pe care le-ai cerut.

Mi s-a spus că toate cărțile lui Alison Uttely au fost arse și nu am găsit nici un exemplar din *Firele mucegăite*. Trebuie să încerc să fac rost de unul pentru data viitoare. Îți trimit alte cărți care sper că îți vor plăcea. Restul lucrurilor nu-s cine știe ce, îți trimit, în schimb, multă dragoste.

Îmi place mult ce am auzit despre ursul tău Bingo, dar cred că e prea bătrîn și prea important ca să agațe ciorăpei! Dar se pare că Ursul-Polar consideră că orice urs este o rudă de a lui. Mi-a zis:

– Lasă-mă pe mine, bătrîne (da, așa îmi spune el adesea), o să fac eu un cadou extraordinar pentru Ursulența Sa (da, Ursulența Sa!).

Așa că voi încerca să aduc eu cadoul „extradordinar": nu știu ce e înăuntru!

Cu multă dragoste, de la bătrînul tău prieten,
Moș Crăciun și
de la Ursul-Polar

Casa de pe Stîncă, Polul Nord
Ajunul Crăciunului, 1942

1942.

Draga mea Priscilla,

Ursul-Polar mi-a zis că nu găsește scrisoarea ta în teancul de anul acesta. Sper că nu a pierdut vreuna: e atît de zăpăcit! Dar cred că și tu ai fost foarte ocupată în toamna aceasta, la noua ta școală.

A trebuit să ghicesc ce ți-ai dori. Cred că știu destul de bine și, din fericire, avem destule cărți. Dar, sincer, niciodată nu au fost proviziile mele atît de împuținate și magaziile mele atît de pline de locuri goale (după cum zice Ursul-Polar).

Sper că le voi putea umple în curînd; deși risipa și distrugerea pe care le văd în jur mă întristează foarte tare și mă și îngrijorează. Livrările sînt dificil de făcut anul acesta, avînd în vedere că sînt atîtea case distruse și oameni fără cămin, și evenimente îngrozitoare se petrec în țările voastre. Bineînțeles că pe pămînturile mele e liniște și voie bună ca întotdeauna.

Anul acesta ninsoarea a venit devreme și nopțile au fost geroase, astfel încît neaua s-a păstrat tare și albă, iar „zilele" sînt luminoase și cu stele (acum nu avem soare, bineînțeles).

Mîine-seară dau o petrecere mare, ca întotdeauna, cu puii de urs-polar (printre ei, firește, Paksu și Valkotukka), cu băieții-de-zăpadă și cu spiridușii. Anul acesta am făcut bradul înăuntru, în hol, la picioarele scării celei mari, și sper ca Ursul-Polar să nu cadă pe scări și să-l dărîme, acum după ce l-am decorat și am aprins și lumînările.

Sper că nu te superi că îți aduc această scrisoare odată cu darurile; nu prea am mesageri, întrucît unii dintre ei îi găsesc cu greu pe destinatari și sînt plecați de cîteva zile bune. L-am prins pe Ursul-Polar în cămară și sînt sigur că a umblat și într-un dulăpior din bucătărie. Nu știu de ce.

A făcut un pachețel misterios pe care vrea să ți-l aduc – de fapt nu ție: „Și ea are un ursuleț, după cum ar trebui să-ți aduci aminte", mi-a spus.

Cliff House.
NORTH POLE.

Christmas Eve
1942

CHRISTMAS 1942.

My dear Priscilla,

P.B. tells me that he cannot find any letter from you among this year's piles. I hope he has not lost any; he's so untidy. Still I expect you have been very busy this autumn at your new school. I have had to guess what you would like. I think I know fairly well, and luckily we are still pretty well off for books and things of that sort. But really you know, I have never seen my stocks so low or my cellars so full of empty places (as P.B. says although he is not an Irish bear). I am hoping that I shall be able to replenish them before long, though there is so much waste and smashing going on that it makes me rather sad and anxious too. Deliveries too are more difficult than ever this year with damaged houses and houseless people and all the dreadful events going on in your countries. Of course it rest as peaceful and many in my land as ever it was.* We had our snow early this year and then nice crisp frosty nights to keep it white and firm and bright sunny days (no sun just now of course). I am giving as big a party tomorrow night as ever I did. Polar cabs (N & T. of course among them) and sneobags and dues. We are having the tree indoors this year — in the hall at the foot of the great staircase, and I hope P.B. does not fall down the stairs and crash into it after it is all decorated and lit up. I hope you will not mind my bringing this little letter along with your things to-night: I am short of messengers, as some have great trouble in finding people and have been away for days. Just now I caught P.B. in my pantry, and I am sure he had been to a cupboard I do not know why. He has wrapped up a mysterious small parcel which he wants me to bring to you — "Not exactly to you" (he said). "She has got a bear too, as you ought to remember." Well my dear here is very much love from Father Christmas once more, and very good wishes for 1943

CF

* No battles at all this year. Quiet as quiet. I think the Goblins were really crushed this time. Windbram is hanging over the mantlepiece and is quite dusky again, I am glad to say. But P.B. has spent lots of time this year making fresh gunpowder — just in case of trouble. He said "wouldn't that frighten you

Draga mea, încă o dată multă dragoste de la Moș Crăciun; multe urări de bine pentru 1943.

*Anul acesta nu a avut loc nici o luptă. Foarte multă liniște. Cred că goblinii au fost zdrobiți de data aceasta. Rază-de-Vînt stă agățat deasupra șemineului și e din nou plin de praf. Dar Ursul-Polar și-a petrecut mult timp făcînd praf de pușcă, în caz că dăm iar de necaz. A zis:

– Ce i-ar mai plăcea micuțului și murdăriciului Billy să fie aici!

Habar n-am despre ce vorbea, dacă nu cumva despre ursulețul tău: mănîncă praf de pușcă?

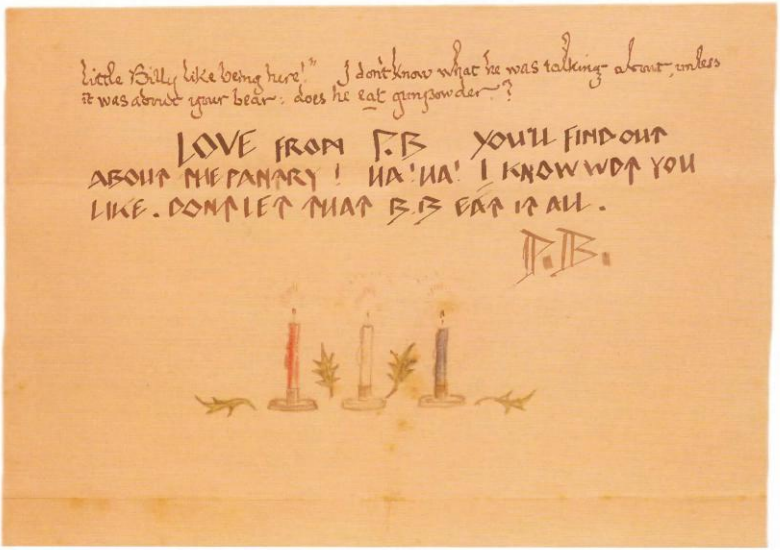

O să afli tu ce a fost cu cămara! Ha! Ha! Eu știu ce-ți place. Nu-l lăsa pe Ursulețul Billy să mănînce tot!

Cu drag, de la Ursul-Polar

Mesaj către Ursulețul Billy, de la Ursul-Polar
Scuze că nu ți-am putut trimite o bombă bună. Tot praful de pușcă a sărit în aer cu mare zgomot. Ai fi văzut ce înseamnă o explozie adevărată. Dacă ai fi fost aici.

1943.

Casa de pe Stîncă, Crăciun, 1943

Draga mea Priscilla,

Crăciun fericit! Cred că îți vei agăța ciorăpelul încă o dată: cel puțin așa sper, pentru că mai am cîteva lucruri pentru tine. După aceea, va trebui să-mi iau la revedere, mai mult sau mai puțin: vreau să zic, nu te voi uita. Întotdeauna păstrăm adresele și scrisorile prietenilor noștri; și sperăm ca, mai tîrziu, să reluăm legătura, cînd aceștia vor fi crescut și vor avea case pline de copii.

Mesagerii mei îmi spun că oamenii consideră că anul acesta este unul „posomorît": cred că asta înseamnă nefericit. Și așa și este: în multe locuri în care îmi plăcea să merg e multă nefericire. Dar mă bucur că tu nu ești nefericită. Nici să nu fii! Eu sînt încă viu și mă voi întoarce în curînd, la fel de vesel ca odinioară. În ținutul meu, nu s-au produs stricăciuni. Și, deși proviziile mele sînt puține, sper să repar situația asta.

Ursul-Polar – prea „obosit" ca să-ți scrie el însuși, cel puțin așa pretinde...

Chiar sînt!

... Îți trimite un mesaj special: multă dragoste și o îmbrățișare! Zice:

– Întreabă dacă încă mai are un ursuleț pe nume Billy cel Prostuț sau s-a stricat?

Transmite dragostea mea tuturor: lui John, lui Michael și lui Christopher – și bineînțeles tuturor animalelor voastre preferate despre care îmi povesteați cîndva. Ursul-Polar și puii de urs sînt bine. Au fost foarte cuminți în acest an și nu prea au avut timp de șotii.

Sper că vei găsi majoritatea lucrurilor pe care ți le-ai dorit și îmi pare rău că nu mai am prăjituri Limbi de pisică. Dar ți-am trimis aproape toate cărțile pe care ți le-ai dorit. Sper că ciorăpelul ți se va părea plin!

Cu mult drag, de la vechiul tău prieten,
Moș Crăciun

A merry christmas.

OPERE DE J.R.R. TOLKIEN

The Hobbit *(Hobbitul)*
The Lord of the Rings *(Stăpînul Inelelor)*
Leaf by Niggle
On Fairy Stories
The Homecoming of Beorhtnoth
Farmer Giles of Ham
The Adventures of Tom Bombadil
Smith of Wootton Major
The Road Goes Ever On (împreună cu Donald Swann)

Opere publicate postum

The Silmarillion *(Silmarillion)*
The Father Christmas Letters
Sir Gawain, Pearl and Sir Orfeo
Pictures by J.R.R. Tolkien
Unfinished Tales *(Povești neterminate)*
The Letters of J.R.R. Tolkien
Mr Bliss
The Monsters and the Critics & Other Essays
Finn and Hengest
Roverandom *(Roverandom)*

THE HISTORY OF MIDDLE-EARTH
de Christopher Tolkien

I The Book of Lost Tales, Part One
II The Book of Lost Tales, Part Two
III The Lays of Beleriand
IV The Shaping of Middle-earth
V The Lost Road and Other Writings
VI The Return of the Shadow
VII The Treason of Isengard
VIII The War of the Ring
IX Sauron Defeated
X Morgoth's Ring
XI The War of the Jewels
XII The Peoples of Middle-earth

ISBN (10) 973-1-03-025-5
ISBN (13) 978-973-1-03-025-8

rao
international
publishing
company

www.rao.ro
www.raobooks.com